

วิธีเลี้ยงลูก ให้เป็นคนดี

เรียบเรียงโดย : เชคมุฮัมมัด อิบนุญะมิล ไชนู

แปล : อ.มุฮัมมัด เหมอนุกุล

เรียบเรียงตรวจทาน : อ.อุสมาน ยูโซ๊ะ

วิธีการอบรมเลี้ยงดูลูกในอิสลาม

เรียบเรียงโดย มุหัมมัด บิน ญะมีล ซัยนู

แปลโดย มุฮัมมัด เหมอนุกูล

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำผู้แปล.....	5
คำนำผู้เขียน.....	6
คำสั่งเสียของลูกหลานผู้มีความรอบรู้แก่ลูกของท่าน	8
สิ่งที่ได้จากการชื่นชมขององค์กรต่างๆ ข้างต้น.....	15
คำสั่งเสียที่สำคัญของท่านนบี ﷺ	17
บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษข้างต้น.....	20
หลักปฏิบัติของอิสลาม.....	22
หลักศรัทธา	23
อัลลอฮฺทรงสถิตย์อยู่เหนือบัลลังก์	24
เรื่องเล่าน่าฟัง	25
สิ่งที่ได้รับจากหะดีษนี้.....	26
คำตักเตือนต่างๆ ของนบี ﷺ แก่พ่อแม่และลูกๆ	29
ความรับผิดชอบของพ่อแม่และครู.....	32
หน้าที่ของผู้อบรมเลี้ยงดู และครูบาอาจารย์	34
เตือนไม่ให้ทำบรรดาสิ่งต้องห้ามต่างๆ	35
จำเป็นต้องสอนวิธีการละหมาด	37
การปกปิดและใช้ผ้าคลุมศีรษะ	38
นิสัยและจรรยา มารยาท	40
การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ และการมีความกล้าหาญ.....	42
ความยุติธรรมในการให้ของระหว่างลูกๆ.....	43
การแก้ปัญหาต่างๆ ของเยาวชน.....	45
คู่มือที่ได้รับการตอบรับ.....	48

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
อันตรายของการคุมกำเนิด	49
ความประเสริฐของการละหมาดและการเตือนไม่ให้ละทิ้งการละหมาด.....	51
เรียนรู้วิธีการอาบน้ำละหมาดและการละหมาด	54
การอาบน้ำละหมาด.....	54
ตะยัมมูม	54
ละหมาด.....	54
ตารางจำนวนร็อกอะฮ์ต่างๆ ของการละหมาด.....	59
กฎเกณฑ์บางข้อของการละหมาด	60
บางวณะเกี่ยวกับการละหมาด	63
จำเป็นต้องละหมาดวันศุกร์และละหมาดญะมาอะฮ์รวมกัน.....	66
ฉันจะละหมาดวันศุกร์อย่างไร พร้อมกับมารยาทต่างๆ.....	69
หุกุมของการร้องเพลงและดนตรี.....	71
การร้องเพลงในยุคปัจจุบัน	72
วิธีการแก้ปัญหาเรื่องเพลงและดนตรี.....	73
เพลงที่ได้รับการยกเว้น	74
หุกุมของรูปภาพและรูปจำลองต่างๆ.....	78
รูปภาพและรูปจำลองต่างๆที่ได้รับอนุญาต	80
บูหรีเป็นสิ่งต้องห้ามหรือไม่ ?.....	82
การไว้เคราเป็นสิ่งจำเป็น	85
การทำดีต่อพ่อแม่	87

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

คำนำผู้แปล

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

แท้จริง การสรรเสริญนั้น เป็นของอัลลอฮ์ เราขอสรรเสริญพระองค์ เราขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ เราขอการอภัยโทษต่อพระองค์ เราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้พ้นจากความชั่วร้ายต่างๆ ของเรา และความเลวทรามต่างๆ ของการงานของเรา ผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ทรงนำทางเขา ก็ไม่มีใครที่จะมาทำให้เขาหลงผิดได้ และผู้ใดที่พระองค์ได้ปล่อยให้เขาหลงทาง ก็ไม่มีใครที่จะมานำทางเขาได้เช่นเดียวกัน

ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า ไม่พระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า มุฮัมมัด เป็นบ่าวของพระองค์ และศาสนทูต(ร่อซูล)ของพระองค์ด้วย

นี่ก็เป็นหนังสือของ อ.มุฮัมมัด บิน ญะมิล ซัยนู ที่มีชื่อว่า “เราจะเลี้ยงลูกของเราอย่างไร? และอะไรคือหน้าที่ของพ่อแม่และลูกๆ?” ข้าพเจ้าได้แปลเป็นภาษาไทย โดยมีความมุ่งมาดปรารถนาให้พี่น้องได้อ่านหนังสือหลายๆ จากหลายๆ แหล่ง โดยเฉพาะบรรดาผู้มีความรู้จากต่างประเทศ เพื่อความรอบรู้ ความเข้าใจของท่าน

ข้าพเจ้าขอให้พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงให้หนังสือเล่มนี้มีประโยชน์ ให้คุณค่าแก่บรรดามุสลิม และผู้ที่สนใจทั่วไปด้วยเถอญ

อ.มุฮัมมัด เหมอนุกูล

ตะวะฮะฮ์และอัสซุลตุคีน มหาวิทยาลัยอิสลาม นครมะดีนะฮ์ ซาอุดีอาระเบีย
อาจารย์ภาษาอาหรับ และศาสนาอิสลาม ร.ร.ศาสนวิทยา เขตหนองจอก

1 เราะบิอูษานี 1419

25 กรกฎาคม 2541

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

คำนำผู้เขียน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

แท้จริง การสรรเสริญนั้นเป็นของอัลลอฮ์ เราขอสรรเสริญพระองค์ เราขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ เราขอการอภัยต่อพระองค์ เราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้พ้นจากความชั่วร้ายต่างๆ ของตัวเราเอง และการกระทำที่ไม่ดีของเรา ผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ทรงนำทางเขา ก็ไม่มีใครที่จะมาทำให้เขาหลงผิดได้ และผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงปล่อยให้เขาหลงผิดก็ไม่มีใครที่จะมานำทางที่ถูกต้องให้แก่เขาได้เช่นเดียวกัน

ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า ท่านนบีมุฮัมมัด เป็นบ่าวของพระองค์และเป็นทูต(รอสูล)ของพระองค์

เรื่องการเลี้ยงดูลูกๆ เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะหากบุตรหลานเป็นคนดี ก็จะทำให้ทั้งพ่อแม่และบุตรหลานได้รับประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย รวมทั้งสังคม และประเทศชาติ ก็จะได้รับประโยชน์ไปด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุดังกล่าว อิสลามจึงได้ให้ความสำคัญต่อเรื่องดังกล่าว และต่อผู้ปกครองทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ที่อัลลอฮ์ ได้ทรงส่งท่านมาเป็นผู้สอน และเป็นผู้ชี้แนะแก่บรรดาพ่อแม่และลูกๆ เพื่อที่จะประกันความผาสุกให้แก่พวกเขา ทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า

ด้วยเหตุนี้ เราจะพบในอัลกุรอานุลกะรีม - ในนั้นมีแต่ความดีงาม และการได้รับชัยชนะของเราอยู่ - อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงระบุเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับการเลี้ยงดูที่เป็นประโยชน์ไว้ในนั้น เช่น เรื่องราวของลูกมานูมีความรู้ ในขณะที่ท่านสอนลูกของท่านด้วยคำสอนต่างๆ ที่ให้ประโยชน์ที่สำคัญ และที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ปลุกฝังใน

ตัว อัลดอลฮฺ อิบน์ อับบาส ลูกของลุงของท่าน ด้วยหลักการให้เอกภาพตั้งแต่วัยเยาว์
ผู้อ่านจะพบเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานอย่างครบถ้วน ในหนังสือ
เล่มนี้ อินชาอัลลอฮฺ

ข้าพเจ้าขอตุอาห์จากพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ให้หนังสือที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอนี้ จง
เป็นประโยชน์ และมีคุณค่าแก่ท่านผู้อ่าน และเป็นหลักฐานที่จะชี้ให้เห็นถึงความเป็น
พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงความบริสุทธิ์ของพระองค์ด้วยเทอญ

ผู้เขียน

คำสวดเสียดของลูกมานูมีใจความรอบรู้แก่ลูกของท่าน

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِأَبِيهِ وَهُوَ يَعِظُهُ﴾

“และจงรำลึกถึง เมื่อลูกมานูได้กล่าวแก่ลูกของเขา ในขณะที่เขาได้ตักเตือนลูก” (ลูกมานู : 13)

นี่เป็นคำสวดเสียดที่เป็นประโยชน์ ที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ทรงเล่าไว้ เกี่ยวกับลูกมานูผู้มีความรอบรู้

คำสอนที่ 1

เจ้าจงระวังการตั้งภาคีในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺให้มากๆ เช่น การวิงวอนขอตุอาร์ตต่อผู้ที่ตายไป หรือล่วงลับไปแล้ว

﴿يَبْنِي لَّا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

“โอ้ ลูกของพ่อ เจ้าอย่าได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ แท้จริง การตั้งภาคีนั้น เป็นความอธรรมอันมหันต์” (ลูกมานู : 13)

ซึ่งท่านนบี ﷺ ก็ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องขอตุอาร์ตว่า

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»

“การขอตุอาร์ต คือ การทำอิบาดะฮฺ” (บันทึกโดย อัต-ติรมิซียฺ และกล่าวว่า เป็นหะดีษ หะสัน เศาะอีหฺ)

และเมื่อคำตรัสของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่ว่า

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾

“บรรดาผู้ที่ศรัทธา และมีได้ละเคล้าการศรัทธาของพวกเขาเข้ากับ
อธรรม” (อัล-อันอาม : 82)

เมื่อโองการนี้ได้ลงมา ทำให้เกิดความเข้าใจผิด ในความหมายของคำว่า
“อธรรม” ที่ระบุในอายะฮฺ บรรดามุสลิมสมัยนั้นจึงพากันกล่าวว่า พวกเราไม่เคยอธรรม
ต่อตัวเองเลย แล้วจะอย่างไรกันดี ท่านนบี ﷺ ก็กล่าวว่า

«لَيْسَ ذَلِكَ ، إِنَّمَا هُوَ الشَّرْكَ ، أَلَمْ تَسْمَعُوا قَوْلَ لُقْمَانَ لابْنِهِ : ﴿يَبْنَى لَا
تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾»

“ไม่ใช่เช่นนั้น แท้ที่จริง ความหมายของมันคือการตั้งภาคี ท่านทั้งหลายไม่ได้
ยินค้ำกล่าวของลูกมานแก่ลูกของเขาหรือที่ว่า โอ้ ลูกของพ่อ เจ้าอย่าได้ตั้ง
ภาคีต่ออัลลอฮฺ แท้จริง การตั้งภาคีนั้นเป็นความอธรรมที่มหันต์นัก” (บันทึก
โดย อัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

คำสอนที่ 2

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفُصِّلَتْهُ فِي كَامِنٍ
أَنْ أَشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ﴾

“และเรา (อัลลอฮฺ) ได้สั่งเสียแก่มนุษย์ให้ทำดีต่อพ่อแม่ของเขา ว่าแม่ของ
เขาได้อุ้มครรภ์เขา ด้วยความอ่อนเพลียครั้งแล้วครั้งเล่า และการหยานมเขา
มีกำหนดภายในสองปี โดยตรัสว่า เจ้าจงกตัญญูต่อข้า และพ่อแม่ของเจ้า ยัง
ข้าเท่านั้นที่เจ้าจะกลับไป” (ลูกมาน : 14)

หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงเอาการมีคุณธรรมต่อพ่อแม่มากกว่าไว้ติดต่อกจาก
คำสอนที่ให้เคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น อันเนื่องจากความยิ่งใหญ่

ของสิทธิของบุพการีทั้งสอง แม่นั้นเล่า ก็อุ้มครรภ์ลูกของตนด้วยความเหนื่อยยาก และ
พ่อก็ทำหน้าที่ในการให้ค่าใช้จ่าย ดังนั้น เขาทั้งสองจึงสมควรได้รับจากลูกซึ่งการ
ขอบคุณแต่อัลลอฮ์ และการขอบคุณต่อพ่อแม่ทั้งสองของเขา

คำสอนที่ 3

﴿وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۗ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

“และหากเขาทั้งสองมาเคี่ยวเข็ญบังคับเจ้า ให้ตั้งภาคีต่อข้าในสิ่งที่เจ้าไม่มี
ความรู้ในสิ่งนั้น เจ้าก็จงอย่าได้เชื่อฟังเขาทั้งสอง และจงอยู่เคียงข้างกับท่าน
ทั้งสองในโลกนี้ด้วยดี และจงดำเนินตามหนทางของผู้ที่ทวนกลับมาหาข้า
หลังจากนั้น พวกเขาจะกลับมายังข้า แล้วข้าจะบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขา
เจ้าได้ทำไว้” (ลูกมาน : 15)

อิบนุ กะษีรฺ ได้กล่าวไว้ ซึ่งมีข้อสรุปว่า

أَيُّ إِنِّ حَرِصًا عَلَيْكَ كُلِّ الْحَرِصِ أَنْ تُتَابِعَهُمَا عَلَىٰ دِينِهِمَا فَلَا تَقْبَلُ
مِنْهُمَا ذَلِكَ ، وَلَا يَمْنَعُ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تُصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا أَيُّ
مُحْسِنًا إِلَيْهِمَا ، وَاتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُؤْمِنِينَ .

“คือ หากบุพการีทั้งสองพยายามอย่างที่สุด ในการที่จะให้เจ้าดำเนินตามใน
ศาสนาของพวกเขา เจ้าก็อย่าได้รับเอาการนั้นจากเขาทั้งสอง แต่สิ่งนั้นก็
ไม่ใช่เหตุมาเป็นสิ่งที่หักห้ามเจ้าไม่ให้คบหากับเขาทั้งสองในโลกนี้ด้วยดี คือ
ให้ทำดีต่อพวกเขาทั้งสองคน และให้ดำเนินตามหนทางของบรรดาผู้ศรัทธา”

ผู้เขียนเห็นว่า คำสอนของท่านนบี ﷺ ต่อไปนี้กล่าวสนับสนุนไว้อย่างชัดเจน

มากคือ

«لَا طَاعَةَ لِأَحَدٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، إِيمًا الطَّاعَةَ فِي الْمَعْرُوفِ»

“ไม่มีการเชื่อฟังคนหนึ่งคนใด ในการฝ่าฝืนอัลลอฮฺ แท้ที่จริง การเชื่อฟังนั้น ให้เชื่อฟังในสิ่งที่ดี” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และมุสลิม)

คำสอนที่ 4

«يَبْنِي إِيَّاهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِيهَا اللَّهُ إِنْ اللَّهُ لَطِيفٌ خَبِيرٌ»

“โอ้ ลูกของพ่อ หากว่ามัน (ความผิดนั้น) มีขนาดเท่าเมล็ดพืชผัก แล้วซ่อนตัวอยู่ในหิน หรืออยู่ในชั้นฟ้าต่างๆ หรืออยู่ในผืนแผ่นดิน อัลลอฮฺก็จะทรงนำเอามันมา แท้จริง อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงละเอียดอ่อน เป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง” (ลูกมาน : 16)

อิบนุ กะษีรฺ กล่าวว่า ความอธรรม หรือความผิดนั้น หากมันมีน้ำหนักเท่าเมล็ดพันธุ์ผัก อัลลอฮฺก็จะทรงนำเอามันมาในวันปรโลก ในขณะที่พระองค์ทรงนำดาซึ่งที่มีความเที่ยงตรงมาซึ่ง และพระองค์จะทรงตอบแทน หากมันเป็นสิ่งที่ดี ก็จะมีรางวัลที่ดีเป็นผลตอบแทน และหากมันเป็นสิ่งที่เลว ก็จะมีรางวัลที่เลวเป็นผลตอบแทน

คำสอนที่ 5

«يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ»

“โอ้ ลูกของพ่อ เจ้าจงดำรงการละหมาดเถิด” (ลูกมาน : 17)

ต้องปฏิบัติละหมาดโดยเคร่งครัดต่อกฎเกณฑ์ และระเบียบต่างๆ ของการละหมาด พร้อมกับมีความอ่อนน้อมมีสมาธิในขณะที่ทำการละหมาด

คำสอนที่ 6

﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾

“และจงใช้ให้ผู้อื่นทำความดี และจงห้ามปรามไม่ให้ทำความชั่ว” (ลูกมาน : 17)

โดยยึดความอ่อนโยน ความอ่อนน้อม ไม่ใช้ความรุนแรงในการสั่งสอนนั้น

คำสอนที่ 7

﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾

“ และจงอดทนต่อสิ่งที่ได้มาประสบกับเจ้า ” (ลูกมาน : 17)

ลูกมานรู้ว่า ผู้ที่ใช้ให้ผู้อื่นทำความดี และห้ามไม่ให้ทำความชั่วนั้น จะมีสิ่งที่เป็นภัยหรือความเดือดร้อนมาประสบกับเขา ดังนั้น ท่านจึงใช้ลูกให้มีความอดทน ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُجَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ ، أَفْضَلُ مِنَ الْمُؤْمِنِ
الَّذِي لَا يُجَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَىٰ أَذَاهُمْ»

“ผู้ศรัทธาที่คบหาสมาคมคลุกคลีกับผู้คนทั้งหลาย และอดทนต่อความเลวร้ายของพวกเข่า ดีกว่าผู้ที่ศรัทธาที่ไม่คบหาสมาคมคลุกคลีกับผู้คนทั้งหลาย และไม่อดทนต่อความเลวร้ายของพวกเข่า” (บันทึกโดย อิมามอะหฺมัด และคนอื่นๆ)

﴿إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾

“แท้จริง (การอดทน)ดังกล่าวนี้เป็นหนึ่งในจำนวนเรื่องที่มีความหนักแน่น” (ลูกมาน : 17)

คือ แท้จริง การอดทนต่อการสร้างความเดือดร้อนที่เกิดจากผู้คนทั้งหลายนั้น เป็นเรื่องที่เข้มข้นและหนักแน่นยิ่งนัก

คำสอนที่ 8

﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾

“และเจ้าอย่าได้หันแก้มของเจ้าให้แก่ผู้คนทั้งหลาย” (ลูกมาน : 18)

อิบนุ กะซีรุ อธิบายอายะฮ์นี้ว่า เจ้าอย่าเบือนหน้าไปทางอื่น ขณะที่สนทนาอยู่กับผู้อื่น หรือขณะที่ฟังผู้อื่นสนทนาอยู่กับเจ้า เพราะการทำเช่นนั้น ถือว่าไม่เป็นการให้เกียรติกับผู้ที่สนทนาอยู่ด้วย แต่ทว่า เจ้าจงแสดงความอ่อนน้อม และทำให้ใบหน้าของเจ้าเบิกบานแก่พวกเขา ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«تَبَسُّمِكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ»

“การที่ท่านยิ้มแย้มให้แก่พี่น้องของท่าน ถือเป็นการทำบุญ(เศาะตะเกาะฮฺ) ชนิดหนึ่ง” (บันทึกโดย อัด-ติรมิซีย์ และคนอื่นๆ เป็นหะดีษ เศาะฮีหฺ)

คำสอนที่ 9

﴿وَلَا تَمَسَّ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾

“และเจ้าอย่าได้เดินบนพื้นแผ่นดินด้วยความหยิ่งผยอง” (ลูกมาน : 18)

คือ มีความตระหนง อวดโต ตี้อวด เจ้าอย่าได้ทำกรณั้ เพราะอัลลอฮฺ จะทรงกริ้วเจ้า และด้วยเหตุนี้ ท่านจึงได้กล่าวว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾

“แท้จริง อัลลอฮฺไม่ทรงรักผู้อวดโตโอหังทุกคน” (ลูกมาน : 18)

คือ ทำตัวหยิ่งผยอง แสดงความยิ่งใหญ่กว่าผู้อื่น (อ้างจาก อิบนุ กะซีรุ)

คำสอนที่ 10

﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ﴾

“และเจ้าจงให้พอดีในการเดินของเจ้า” (ลูกมาน : 19)

คือ จงเดินในลักษณะที่มีความพอดี ไม่ช้าเกินไป และไม่เร็วเกินไป แต่ให้พอดีๆ

คำสอนที่ 11

﴿وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ﴾

“และจงลดเสียงของเจ้าลง” (ลูกมาน : 19)

คือ อย่าให้เกินเลยในคำพูด และอย่าใช้เสียงดังในสิ่งที่ไม่มีความจำเป็น ด้วยเหตุนี้ ท่านได้กล่าวว่า

﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾

“แท้จริง เสียงที่น่าเกลียดที่สุดนั้น คือ เสียงลา” (ลูกมาน : 19)

ท่านมูญาฮิดกล่าวว่า เสียงที่น่าเกลียดที่สุดนั้น คือ เสียงลา เพราะฉะนั้น ผู้ที่ใช้เสียงดังมาก ถือว่าเป็นเสียงที่น่าเกลียด เหมือนเสียงลาร้อง ซึ่งเป็นเสียงที่น่ารังเกียจพร้อมกันนี้เขายังเป็นผู้ถูกอัลลอฮ์เกลียดชังอีกด้วย และการเปรียบเทียบกับลา นี้ เป็นที่ต้องห้าม และเป็นการตำหนิอย่างหนักที่สุด เพราะว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«لَيْسَ لَنَا مَثَلُ السُّوءِ ، الْعَائِدِ فِي هَبْتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ»

“ไม่รู้ว่าเราจะไปเปรียบกับความชั่วช้าอะไร (ถึงจะสาสมกับ) คนที่เอาสิ่งของที่ทำให้ผู้อื่นแล้วเขาเอากลับคืน เหมือนกับสุนัขที่กินสิ่งที่สำรอกออกมากลับเข้าไปอีก” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

«إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاخَ الدِّيَكَّةِ، فَسَلُّوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا»

“เมื่อท่านทั้งหลายได้ยินเสียงไก่ขัน ท่านทั้งหลายก็จงขอซึ่งความโปรดปรานต่ออัลลอฮฺ เพราะว่าที่ไก่ขันนั้น เนื่องจากมันเห็นบรรดามะลัก (มลาอิกะฮฺ) และเมื่อท่านทั้งหลายได้ยินเสียงลาร้อง ท่านทั้งหลายก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ ให้พ้นจากชัยฏอน เพราะว่าที่ลาร้องนั้นก็เพราะมันเห็นชัยฏอนนั่นเอง” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และมุสลิม) (ดู ตัฟสีร์ อิบน์ กะษีร์ เล่มที่ 3/446)

สิ่งที่ได้จากการซีนาของโองการต่างๆ ขำขัน

1. มีบัญญัติให้พ่อสั่งเสียลูก ด้วยสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ลูก ทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า
2. ให้เริ่มด้วยการให้เอกภาพแต่อัลลอฮฺ และห้ามไม่ให้ตั้งภาคีต่อพระองค์ เพราะว่าการตั้งภาคีนั้น เป็นความอธรรมที่ทำให้การงานต่างๆเสียหาย เป็นโมฆะ
3. จำเป็นจะต้องขอบคุณอัลลอฮฺ และพ่อแม่ และจำเป็นจะต้องมีคุณธรรมต่อท่านทั้งสอง และมีการติดต่อสัมพันธ์กับท่านทั้งสอง
4. จำเป็นจะต้องเชื่อฟังพ่อแม่ ในเรื่องที่ไม่ขัดคำสั่งของอัลลอฮฺ เนื่องจาก คำกล่าวของรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ที่ว่า

«لَا طَاعَةَ لِأَحَدٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِذَا طَاعَةَ فِي الْمَعْرُوفِ»
 “ไม่มีการเชื่อฟังแก่คนหนึ่งคนใดในการฝ่าฝืนอัลลอฮฺ แท้ที่จริง การเชื่อฟังนั้น ให้เชื่อฟังในเรื่องที่ดี” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และมุสลิม)
5. จำเป็นจะต้องดำเนินตามหนทางของบรรดาผู้ศรัทธา และห้ามไม่ให้ดำเนินตามพวกทำอุตริกรรมทั้งหลาย

6. จะต้องสำนึกเสมอว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงรู้เห็นการกระทำของเราทั้งที่ลับและที่แจ้ง ถึงจะเล็กน้อยแค่ไหนก็ตาม
7. จำเป็นจะต้องดำรงละหมาดโดยเคร่งครัด ตามกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ ของการละหมาด พร้อมกับมีความนอบน้อมและสมาธิขณะทำการละหมาด
8. จำเป็นต้องใช้ให้ทำความดี และห้ามไม่ให้ทำความชั่ว โดยใช้ความรู้และความอ่อนโยน เท่าที่เขาสามารถจะทำได้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

« مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ

فَبِلِسَانِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ »

“ผู้ใดในหมู่พวกเราเห็นสิ่งที่ชั่วช้า ก็ให้เขาได้เปลี่ยนแปลงมันให้ดีด้วยมือของเขา หากเขาไม่สามารถ ก็ด้วยลิ้นของเขา หากเขาไม่สามารถอีก ก็ด้วยหัวใจของเขา และอันนั้น ก็เป็นการศรัทธาที่น้อยที่สุดแล้ว” (บันทึกโดย มุสลิม)

9. จะต้องมีการอดทนต่อสิ่งที่มาประสบกับผู้ที่ใช้ให้ทำความดีและผู้ที่ห้ามไม่ให้ทำความชั่ว จากสิ่งที่เป็นความเดือดร้อนและอันตราย และถือว่าความอดทนต่อสิ่งดังกล่าวเป็นเรื่องราวต่างๆ ที่ต้องเข้มแข็งและอาศัยความหนักแน่น
10. ห้ามเดินอย่างเย่อหยิ่ง ทรชนง
11. ไม่เดินเร็วหรือช้าเกินไป
12. ไม่ส่งเสียงดังเกินความจำเป็น

คำสวดเสียดที่สำคัญของท่านนบี ﷺ

มีรายงานจากอิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า

... : كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ يَوْمًا فَقَالَ لِي : «يَا غُلَامُ إِنِّي أَعَلَّمُكَ كَلِمَاتٍ :
“วันหนึ่ง ฉันอยู่หลังท่านนบี ﷺ (บนสัตว์พาหนะ) แล้วท่านนบีได้กล่าวแก่
ฉันว่า โอ้ เด็กเอ๋ย แท้จริง ฉันจะสอนเรื่องต่างๆให้แก่เจ้าดังต่อไปนี้ ...

หนึ่ง

«احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ»

“จงรักษาคำสั่งของอัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์จะทรงรักษาเจ้า”

หมายถึง จงปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ และจงออกห่างคำสั่งห้ามของ
พระองค์ แล้วพระองค์จะทรงรักษาเจ้าในโลกนี้ และในโลกหน้า

สอง

«احْفَظِ اللَّهَ تَحْفِظُكَ» «أَمَّا مَكَ»

“จงรักษาอัลลอฮ์ แล้วเจ้าจะพบพระองค์อยู่ต่อหน้าเจ้า”

จงรักษาขอบเขตของอัลลอฮ์ ที่ทรงกำหนดไว้ และจงระวังสิทธิของพระองค์
อย่าละเลย แล้วเจ้าจะพบว่า พระองค์ประทานความสำเร็จให้แก่เจ้า และให้ความ
ช่วยเหลือแก่เจ้า

สาม

«إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ»

“เมื่อเจ้าวิงวอนขอ เจ้าก็จงวิงวอนขอต่ออัลลอฮฺ และเมื่อเจ้าขอความช่วยเหลือ เจ้าก็จงขอความช่วยเหลือกับอัลลอฮฺ”

เมื่อเจ้าขอความช่วยเหลือให้ทำกิจการหนึ่ง กิจการใดของโลกนี้ และโลกหน้า เจ้าก็จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจการต่างๆ ที่ไม่มีใครสามารถทำได้ นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น เช่น การขอให้หายป่วย และขอปัจจัยยังชีพ ซึ่งเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺ ได้ทรงสงวนมันไว้เป็นสิทธิของพระองค์เพียงผู้เดียว (อ้างอิงจาก อิมาม อัน-นะวะวี และอัล-ฮัยษะมี)

๗

«وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوا بَشِيئِي؛ لَمْ يَنْفَعُوا إِلَّا بَشِيئِي ۖ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بَشِيئِي؛ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بَشِيئِي ۖ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ»

“และจงรู้ไว้ด้วยว่า หากมวลประชาชาติได้รวมหัวกัน เพื่อที่จะให้สิ่งที่เป็นคุณอย่างหนึ่งอย่างใด แก่เจ้า พวกเขาก็ไม่สามารถให้สิ่งที่เป็นคุณแก่เจ้าได้ นอกจากด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดมันให้เจ้าแล้วเท่านั้น แล้วหากพวกเขาได้รวมหัวกัน เพื่อที่จะให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นโทษแก่เจ้า พวกเขา也不能够ให้สิ่งที่เป็นโทษแก่เจ้าได้ นอกจากด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดมันให้เจ้าแล้วเท่านั้น”

การศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะที่อัลลอฮฺ ได้ทรงกำหนดไว้ให้มนุษย์ ทั้งดี และชั่ว

ห้า

«رُفِعَتِ الْأَفْلامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ»

“ปากกาถูกยก และแผ่นบันทึกแห้งแล้ว”

สอนให้มีการมอบหมายต่ออัลลอฮ์ พร้อมกับการหาเหตุมาเป็นส่วนประกอบ เนื่องจากท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวแก่เจ้าของอูฐว่า

«اغْقِلْ وَتَوَكَّلْ»

“จงผูกมันไว้ก่อน และจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์”

(เป็นหะดีษที่บันทึกโดย อัด-ติรมิซีย์ และกล่าวว่า เป็นหะดีษ หะสัน เศาะฮีห) และในอีกบันทึกหนึ่งไม่ใช่ของอิมามอัด-ติรมิซีย์กล่าวว่า

หก

«تَعَرَّفَ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ»

“เจ้าจงนึกถึงอัลลอฮ์ในยามสุข แล้วอัลลอฮ์จะทรงนึกถึงเจ้าในยามทุกข์”

เจ้าจงปฏิบัติสิทธิต่างๆ ของอัลลอฮ์และสิทธิต่างๆ ของผู้คนที่ทั้งหลาย ในช่วงที่ท่านมีความสุข แล้วอัลลอฮ์จะทรงให้ท่านรอดพ้นในเวลาที่มีความทุกข์

เจ็ด

«وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبِكَ ، وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ»

“และจงรู้ไว้เถิดว่า สิ่งที่ไม่ได้พลาดเจ้าไปนั้น มันจะไม่มาประสบกับเจ้า และสิ่งที่ได้ประสบกับเจ้า มันจะไม่พลาดเจ้าไปได้”

เมื่ออัลลอฮ์ จะไม่ประสงคิให้สิ่งใดมาประสบกับเจ้า สิ่งนั้นมันก็จะไม่มาถึงตัวเจ้า และเมื่ออัลลอฮ์ได้ทรงให้สิ่งหนึ่งประสบแก่เจ้า ก็ไม่มีคนหนึ่งคนใดที่จะมาขัดขวางได้

แปล

«وَأَعْلَمُ أَنَّ التَّصْرَعَ مَعَ الصَّبْرِ»

“และเจ้าจงรู้ไว้ได้ด้วยว่า ชัยชนะนั้น อยู่กับความอดทน”

การชนะข้าศึก และชนะจิตใจนั้น ขึ้นอยู่กับความอดทน

แก้

«وَأَنَّ الْفَرْجَ مَعَ الْكَرْبِ»

“และแท้จริง ความคับขันนั้นมีทางออก”

และความคับขันที่มากเกิดขึ้นกับผู้ศรัทธานั้น จะมีทางออกหลังจากนั้น

ลึบ

«وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا»

“และแท้จริง พร้อมๆ กับความยากลำบากนั้น มีความสะดวกง่ายดายอยู่”

หมายถึง ความลำบากที่ประสบกับมุสลิมนั้น จะมีความสะดวกง่ายดายตามมาพร้อมด้วย

(ผู้ตะหีกหนังสือ ญามิอุล อุกุล กล่าวว่า มันเป็นหะดีษ หะสัน)

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษข้างต้น

1. ความรักของรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ที่มีต่อเด็กๆ และการให้อิบนู อับบาส ซ็พพาหนะอยู่ด้านหลังท่านด้วย พร้อมกับเรียกชื่ออยู่เรื่อยๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ตื่นตัวอยู่เสมอ

2. การใช้ให้เด็กเชื่อฟังอัลลอฮ์ และออกห่างการฝ่าฝืนพระองค์ ซึ่งจะส่งผลให้ได้รับความสุขทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า
3. อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ศรัทธารอดพ้น ขณะที่มีความทุกข์ยากต่างๆ เมื่อเขาได้ปฏิบัติสิทธิของอัลลอฮ์ และสิทธิของผู้คนทั้งหลาย ขณะที่มีความสุขสบาย สุขภาพดี และมีเงินทอง
4. การปลุกฝังหลักการให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ ด้วยการขอต่ออัลลอฮ์ การขอความช่วยเหลือต่อพระองค์เพียงองค์เดียว ในจิตใจของเด็กๆ ซึ่งมันก็เป็นหน้าที่ของพ่อแม่ และบรรดาผู้มีหน้าที่เลี้ยงดูทั้งหลาย
5. การปลุกฝังหลักการเชื่อถือการศรัทธาต่อกำหนดสภาวะทั้งที่ดี และที่ร้าย ในตัวเด็กๆ ซึ่งมันก็อยู่ในหลักใหญ่ของการศรัทธา
6. การเลี้ยงเด็กให้มีความรู้สึกนึกคิดที่ดี เพื่อที่เขาจะได้เผชิญกับชีวิตด้วยความกล้าหาญ และความหวัง และเพื่อเขาจะได้เป็นบุคคลที่ให้ประโยชน์ต่อประชาชาติของเขา

«وَأَعْلَمُ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ، وَأَنَّ الْفَرْجَ مَعَ الْكَرْبِ، وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا»

“และเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่า ชัยชนะนั้นอยู่กับความอดทน และแท้จริงทางออกนั้นอยู่กับความคับขัน และแท้จริงพร้อมกับความลำบากนั้น มีความสะดวกง่ายดายอยู่”

7. ท่านนบี ﷺ สอนให้ประชาชาติของท่านให้มีความอดทนในทุกๆ กิจการ และบอกว่ามันเป็นสาเหตุที่สำคัญของการได้มาซึ่งชัยชนะ
8. ท่านนบี ﷺ สอนให้เราเห็นว่าความทุกข์ยากนั้นจะต้องมีทางออกเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากมีการขอต่ออาร์ประกอบอยู่ด้วย
9. ท่านนบี ﷺ สอนให้เราทราบว่าความยากลำบากจะมีความง่ายดายมาพร้อมด้วยเสมอ

หลักปฏิบัติของอิสลาม

ศาสนทูตของอัลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

อิสลามนั้นมีหลักปฏิบัติห้าประการ

1. การปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และแท้จริงมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ : (ไม่มีผู้ได้รับการเคารพภักดีด้วยความชอบธรรม นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์)
2. ดำรงละหมาด : (ปฏิบัติละหมาดฟัรฎูวันละห้าเวลา ด้วยความเคร่งครัดต่อกฎระเบียบของการละหมาด พร้อมกับมีความนอบน้อมมีสมาธิขณะทำการละหมาด)
3. การบริจาคซะกาต : (ทานบังคับจำเป็น เมื่อมุสลิมครอบครองทอง หรือเงินตราที่มีราคาเทียบเท่ากับทอง จำนวน 85 กรัม เขาจะต้องจ่ายซะกาตร้อยละ 2.5 % ภายในทุกรอบ 1 ปี ส่วนทรัพย์สินอื่นๆ ที่ไม่ใช่ทองและเงินตราจะต้องออกซะกาตตามอัตราที่ศาสนากำหนดไว้)
4. การประกอบพิธีหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ ที่นครมักกะฮ์ : (สำหรับผู้ที่มีความสามารถ)
5. ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน : (งดอาหาร เครื่องดื่ม และทุกสิ่งที่ทำให้เสียการถือศีลอด ตั้งแต่รุ่งอรุณ จนกระทั่งถึงตะวันตกดิน พร้อมกับมีการตั้งเจตนา
(หะดีษบันทึกโดย อัล-บุคอรี และมุสลิม)

หลักศรัทธา

1. ท่านต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ : (ในการมีและความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ ในลักษณะต่างๆ และการเคารพภักดี)
2. บรรดาผลาภิยะฮ์ของพระองค์ : (ผู้ถูกสร้างมาจากกรรม เพื่อปฏิบัติตามบัญญัติต่างๆของอัลลอฮ์)
3. บรรดาคัมภีร์ของพระองค์ : (เตารอฮ์ อินญีล ซะบูร์ และอัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ประเสริฐสุด)
4. บรรดาศาสนทูตของพระองค์ : (ท่านแรก คือ นูหฺ และท่านสุดท้าย คือ มุฮัมมัด ﷺ)
5. วันอาคีเราะฮ์ : (วันแห่งการสอบสวน เพื่อสอบสวนมวลมนุษย ในการงานต่างๆของพวกเขา)
6. และต้องศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะ ทั้งที่ดี และที่ชั่ว : (ความพึงพอใจในกฎสภาวะการณฺ์ของอัลลอฮ์ ทั้งที่ดีและร้าย เพราะว่ามันเป็นการกำหนดของอัลลอฮ์ พร้อมกับเอาเหตุต่างๆ เป็นส่วนประกอบด้วย)
(หะดีษรายงานโดย มุสลิม)

อัลลอฮฺทรงสถิตย์อยู่เหนือบัลลังก์

อัลกุรอานที่มีเกียรติ หะดีษต่างๆ ที่ถูกต้อง สติปัญญาที่บริสุทธิ์ และธรรมชาติที่บริสุทธิ์จะเป็นตัวสนับสนุน ในเรื่องดังกล่าว

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾

“ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา ทรงสถิตย์อยู่เหนือบัลลังก์” (ฏอฮา : 5)

(คือ ทรงสูงส่งและทรงอยู่เหนือขึ้นไป)

2. ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวคำปราศรัย ในวันอะเราะาะพะฮฺ ในการทำพิธีหัจญ์ครั้งสุดท้ายว่า

«أَلَا هَلْ بَلَغْتُ؟ قَالُوا نَعَمْ يَرْفَعُ أَصْبَعَهُ إِلَى السَّمَاءِ وَيُنْكِبُهَا إِلَيْهِمْ وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ اشْهَدْ»

“พึงรู้เถิดว่า ฉันได้แจ้งให้ทราบแล้วใช่ไหม? พวกเขา กล่าวว่า ใช่ ท่านจึงยกนิ้วมือของท่านขึ้นไปยังฟากฟ้า พลางชี้ไปทางผู้คนที่ทั้งหลายและกล่าวว่า โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงเป็นพยานด้วยเถิด” (บันทึกโดย มุสลิม)

3. ผู้ละหมาดจะกล่าวในขณะละหมาดว่า

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

“มหาบริสุทธิ์แด่พระผู้เป็นเจ้าของฉัน ผู้ทรงสูงส่ง”

และจะยกสองมือของเขาขึ้นฟ้า ขณะที่ทำการขอดุอาอ์

4. เด็กๆ นั้น เมื่อท่านถามพวกเขาว่า อัลลอฮ์อยู่ไหน ? พวกเขา ก็จะตอบตามธรรมชาติของพวกเขาว่า พระองค์อยู่บนฟากฟ้า
5. และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสไว้ว่า

﴿ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ ﴾

“และพระองค์ คือ อัลลอฮ์ทรงอยู่ในฟากฟ้า” (อัล-อันอาม : 3)

อิบนุ กะษีรฺ ได้กล่าวไว้ในการอธิบายอายะฮ์นี้ว่า

اتَّفَقَ الْمُفَسِّرُونَ عَلَى أَنَّ لَانَقُولُ كَمَا تَقُولُ الْجَهْمِيَّةُ (فِرْقَةٌ ضَالَّةٌ)
إِنَّ اللَّهَ فِي كُلِّ مَكَانٍ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يَقُولُونَ عَلْوًا كَبِيرًا (انتهى).

“บรรดานักอธิบายความหมายอัลกุรอานมีความเห็นพ้องต้องกันว่า เราจะไม่กล่าวเหมือนกับที่พวกญะฮ์มิยะฮฺ (พวกผู้หลงผิด) ที่กล่าวว่า แท้จริง อัลลอฮ์ ทรงอยู่ในทุกสถานที่! อัลลอฮ์ทรงสูงยิ่งจากสิ่งที่เราบอกกล่าว!!”

(และความหมาย “อยู่ในฟากฟ้า” คือ ทรงอยู่บนฟากฟ้า)

แต่ที่ว่า อัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา ด้วยการที่ทรงได้ยินเรา และทรงเห็นเรา ในขณะที่พระองค์นั้นทรงอยู่เหนือบัลลังก์

เรื่องเล่าน่าพิง

มีรายงานจากมุอาวิยะฮฺ อิบนุ อัล-หะกัม อัล-สุลมะมียะ เราะฮิฎัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่

وَكَاثَتْ لِي جَارِيَةٌ تَرَعَى عَنَّمَا لِي قَبْلَ أُحُدٍ وَالْحُجَوَانِيَّةِ، فَاطَّلَعْتُ ذَاتَ يَوْمٍ
فَإِذَا الدُّثْبُ قَدْ ذَهَبَ بِشَاؤٍ مِنْ عَنَمِهَا، وَأَنَا رَجُلٌ مِنْ بَنِي آدَمَ آسَفٌ كَمَا
يَأْسِفُونَ، لِكَيْتِي صَكَّكُنْهَا صَكَّةً، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، فَعَظَمَ ذَلِكَ عَلَيَّ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُعْتِقُهَا؟ قَالَ: « ائْتِنِي

بِهَا»، فَأَتَيْتُهُ بِهَا، فَقَالَ لَهَا : «أَيْنَ اللَّهِ؟»، قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ، قَالَ: «مَنْ أَنَا؟»، قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: «أَعْتَقْتَهَا، فَاتَّهَا مُؤْمِنَةً».

“และฉันมีทาสหญิงคนหนึ่ง เธอเลี้ยงแพะแกะให้ฉัน อยู่ทางอุซูด และอัลญวนาญียะฮฺ แล้ววันหนึ่งฉันได้ออกไปดู เมื่อนั้นเองหมาป่าก็ได้คาบเอาแกะตัวหนึ่งจากฝูงแกะของเธอไป และฉันในฐานะลูกหลานอาดัมคนหนึ่ง ก็รู้สึกเศร้าเหมือนกับที่พวกเขาเศร้า แต่ทว่า ฉันได้ตบเธออย่างแรง แล้วฉันก็ได้ไปหาท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ท่านก็ได้ถือว่าการนั้นเป็นเรื่องใหญ่สำหรับฉัน ฉันจึงได้กล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ฉันจะปล่อยให้เธอเป็นอิสระดีไหม ? ท่านกล่าวว่า ท่านจงไปนำเธอมา แล้วท่านได้กล่าวแก่เธอว่า อัลลอฮฺอยู่ที่ไหน ? เธอกล่าวว่า อยู่ในปากฟ้า ท่านกล่าวว่า และฉันเป็นใคร ? เธอกล่าวว่า ท่านเป็นทูตของอัลลอฮฺ ท่านกล่าวว่า จงปล่อยเธอให้เป็นไทเถอะ เพราะว่า เธอเป็นผู้ศรัทธา” (บันทึกโดย มุสลิม และอบู ดาวูด)

(และคำว่า “ทรงอยู่ในปากฟ้า” แปลว่า ทรงอยู่บนปากฟ้า)

สิ่งที่ได้รับจากหะดิษนี้

1. บรรดาสาวกนั้น จะหวนกลับไปยังรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ในขณะที่มีปัญหาหนึ่ง ปัญหาใดเกิดขึ้น ถึงแม้ว่าจะเป็นปัญหาเล็กๆ เพื่อที่พวกเขาจะรับรู้ในปัญหานั้น
2. การยกเรื่องราวไปให้อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ เป็นผู้ตัดสิน ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามคำตรัสของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่ว่า

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ

لَا يَتَّخِذُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١٠٠﴾﴾

“หากมิได้ ฉันขอสาบานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าว่า พวกเขาจะยังไม่ศรัทธา จนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าเป็นผู้ตัดสินในสิ่งที่เกิดการขัดแย้งกันในระหว่างพวกเขา หลังจากนั้น พวกเขาจะไม่พบความ

คับข้องใจใดๆ ในจิตใจของพวกเขา จากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินใจ และ
ยอมจำนนทุกประการ” (อัน-นีส้าฮ์ : 65)

3. ความไม่พอใจของท่านรอซูล ﷺ ต่อสาวกที่ตบทาสหญิงของเขา และถือ
เป็นเรื่องใหญ่
4. การปล่อยทาสให้เป็นอิสระ จะเกิดขึ้นกับผู้ศรัทธา จะไม่เกิดขึ้นกับผู้
ปฏิเสธเพราะว่า รอซูลของอัลลอฮ์ ﷺ ได้ทดสอบเธอ แล้วเมื่อท่านรู้ถึง
การศรัทธาของเธอ ท่านก็สั่งให้ปล่อยเธอเป็นอิสระ และหากเธอเป็นผู้
ปฏิเสธ ท่านก็จะไม่ใช่ให้ปล่อยเธอเป็นอิสระ
5. จำเป็นจะต้องมีการถามถึง การให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ และประการหนึ่ง
นั้น คือ การขึ้นอยู่กับบัลลังก์ของพระองค์ และการรู้ในเรื่องดังกล่าวเป็น
สิ่งจำเป็น
6. มีบัญญัติให้ถามด้วยคำว่า อัลลอฮ์อยู่ที่ไหน ? และว่ามันเป็นแนวทาง
(ซุนนะฮ์) เพราะท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้ถามเช่นนั้น
7. มีบัญญัติให้ตอบด้วยคำว่า “อัลลอฮ์อยู่ในฟากฟ้า” (คืออยู่บนฟากฟ้า)
เนื่องจากการเห็นด้วยของท่านรอซูล ﷺ กับคำตอบของทาสหญิง และ
เนื่องจากการสอดคล้องของคำตอบกับอัลกุรอานที่กล่าวว่า

﴿ءَأَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ﴾

“พวกเจ้ามีความรู้สึกว่าจะปลอดภัยจากผู้ที่อยู่ในฟากฟ้ากระนั้นหรือ
ในการที่พระองค์จะทรงให้แผ่นดินสูบพวกเจ้าลงไป” (อัล-มุลก์ :
16)

(อิบนุ อับบาสกล่าวว่า พระองค์คืออัลลอฮ์)

(และ “อยู่ในฟากฟ้านั้น” แปลว่า อยู่บนฟากฟ้า)

8. การศรัทธาจะถูกต้องได้ด้วยการปฏิญาณว่า มุฮัมมัด ﷺ เป็นรอซูลของอัลลอฮ์
9. การเชื่อว่า อัลลอฮ์อยู่ในปากฟ้า เป็นหลักฐานบ่งบอกถึงความถูกต้องของการศรัทธา และมันเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้ศรัทธาทุกคน
10. การโต้ตอบความผิดพลาดของผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงอยู่ในทุกสถานที่ด้วยตัวตนของพระองค์ และที่จริงนั้น คือ อัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา ด้วยความรู้ของพระองค์ ไม่ได้อยู่กับเราด้วยตัวตนของพระองค์
11. การขอทาสหญิงของท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ เพื่อทดสอบเธอนั้น เป็นหลักฐานบ่งบอกถึงว่า ท่านไม่รู้ในสิ่งเร้นลับ นั่นก็คือ ท่านไม่รู้มาก่อนว่า ทาสหญิงผู้นี้ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์มาก่อน เป็นการตอบโต้พวกซุฟิย ที่กล่าวว่าท่านรอซูล ﷺ รู้ในสิ่งเร้นลับ ด้วยเหตุดังกล่าว อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงใช้รอซูลของพระองค์ให้กล่าวแก่ผู้คนที่ทั้งหลายว่า

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَكَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

“(มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า ฉันไม่มีสิทธิ์ครอบครองสิ่งที่เป็นคุณ และสิ่งที่เป็นโทษแก่ตัวของฉันได้ นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันรู้ในสิ่งเร้นลับแล้ว ฉันก็จะสะสมความดี ไว้ให้มาก และความชั่วก็จะไม่มาแตะต้องฉันด้วย ฉันมิได้เป็นอะไรอื่น นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวร้าย และเป็นผู้แจ้งข่าวดีแก่หมู่คณะที่ศรัทธาเท่านั้น” (อัล-อะอฺรอฟ : 188)

คำตักเตือนต่างๆ ขอนบี ﷺ แก่พ่อแม่และลูกๆ

1. ท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا، وَالْحَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

“ทุกคนเป็นผู้ดูแล และเป็นผู้รับผิดชอบผู้อยู่ใต้การดูแลของเขา ดังนั้นผู้นำ (อิمام) ก็เป็นผู้ดูแล และเป็นผู้รับผิดชอบผู้ที่อยู่ใต้การดูแลของเขา และสามีเป็นผู้ดูแลในครอบครัวของเขา และเขาเป็นผู้รับผิดชอบผู้ที่อยู่ใต้การดูแลของเขา และภรรยาเป็นผู้ดูแลในบ้านสามีของนาง และนางเป็นผู้รับผิดชอบผู้อยู่ใต้การดูแลของนาง และคนรับใช้เป็นผู้ดูแลในทรัพย์สินของนายของเขา และเขาเป็นผู้รับผิดชอบผู้ที่อยู่ใต้การดูแลของเขา” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และมุสลิม)

2. มีรายงานจาก अबดุลลอฮ์ อิบน์ มัสอูดว่า ฉันกล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮ์ บาบใดที่ใหญ่โตที่สุด ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقَكَ»، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ حَسِيَّةً أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ»، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «أَنْ تَرِزِنِي بِمَحْلِيلَةِ جَارِكَ»

“คือ การที่ท่านทำให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ ทั้งๆที่พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างท่าน ฉันกล่าวว่า หลังจากนั้นมียาบใดอีก? ท่านรอซูลกล่าวว่า การที่ท่านฆ่าลูกของท่านอันเนื่องจากกลัวว่าเขาจะมาแย่งอาหารของท่านกิน ฉันกล่าวว่า

หลังจากนั้นมีบาบใดอีก ? ท่านรอซุลกล่าวว่า การที่ท่านไปผิตประเวณีกับภรรยาเพื่อนบ้านของท่าน” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

3. ท่านรอซุล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ»

“ท่านทั้งหลาย จงยำเกรงอัลลอฮ์ และจงให้ความยุติธรรม กับบรรดาลูกๆของท่านทั้งหลาย” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

จงให้ความยุติธรรมในระหว่างลูกๆของท่านทั้งหลาย ในทรัพย์สินของใช้ต่างๆ และในทุกสิ่ง

4. ท่านรอซุล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يُنَصِّرَانِهِ، أَوْ يُمَجِّسَانِهِ، كَمَثَلِ الْبَيْمَةِ تُنْتَجُ الْبَيْمَةَ هَلْ تَرَى فِيهَا جَدْعَاءَ»

“เด็กทุกคนเกิดขึ้นมาโดยธรรมชาติบริสุทธิ์ แล้วพ่อแม่ของเขานี้แหละที่จะทำให้เขาเป็นยะฮูดีย หรือทำให้เขาเป็นนัศรอเนีย หรือทำให้เขาเป็นผู้บูชาไฟ (มะญซีย) อุปมัย เหมือนสัตว์เดียรฉานคลอดสัตว์เดียรฉานออกมา ท่านพบเห็นการขาดของหูในสัตว์นั้นไหม ?” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

คือ ทำให้ลูกเป็นยะฮูดีย หลังจากที่เขาได้ถูกสร้างขึ้นมาจากตามธรรมชาติ แล้วก็เปรียบเทียบกับว่า แม้กระทั่งสัตว์ก็เกิดมาสมบูรณ์ แต่ที่หูต้องขาดก็เพราะมีผู้ทำให้ขาด

5. ท่านรอซุลลอลฮ์ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«مِنَ الْكَبَائِرِ شَتْمُ الرَّجُلِ وَالِدَيْهِ، يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ فَيَسُبُّ أُمَّهُ»

“ส่วนหนึ่งของบาปใหญ่ก็คือ การด่าพ่อแม่ของเรา กล่าวคือ เขาด่าพ่อ
ของคนอื่น แล้วคนนั้นก็ด่าพ่อของเขา และเขาด่าแม่ของคนอื่น แล้วคนนั้นก็
ด่าแม่ของเขา” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

6. มีชายคนหนึ่งมาหาท่านรอซูล ﷺ แล้วกล่าวว่า โอ้ ศาสนทูตของอัลลอฮ์
ใครเป็นผู้ที่สมควรที่สุดกับการเป็นเพื่อนที่ดีของฉัน ?

قَالَ: «أُمَّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أُمَّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أَبُوكَ»

“ท่านรอซูลกล่าวว่า แม่ของท่าน เขากล่าวว่า หลังจากนั้นใครอีก? ท่าน
กล่าวว่า แม่ของท่าน เขากล่าวว่า หลังจากนั้นใครอีก? ท่านกล่าวว่า แม่ของ
ท่าน เขากล่าวว่า หลังจากนั้นใครอีก? ท่านรอซูลกล่าวว่า พ่อของท่าน”
(บันทึกโดย อัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

ความรับผิดชอบของพ่อแม่และครู

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوًا أَنفُسُهُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾

“โอ้ บรรดาผู้ที่ศรัทธาแล้วทั้งหลาย พวกเจ้าจงป้องกันตัวของพวกเจ้า และครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากนรก” (อัต-ตะหรีม : 6)

พ่อ แม่ ครู และสังคม เป็นผู้รับผิดชอบต่อหน้าอัลลอฮฺ ในการเลี้ยงดูเด็กๆ ในยุคนี้ หากว่าพวกเขา เลี้ยงดูพวกเขาดี เขาก็จะมีความสุข และพวกเขาก็จะมีความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และหากพวกเขาได้เพิกเฉยในการเลี้ยงดู พวกเขาจะมีความสุขทุกข์และบาปจะติดอยู่ที่คอของพวกเขา และด้วยเหตุนี้ จึงมีมาในวจนะที่ว่า

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

“ท่านทุกคนเป็นผู้ดูแล และท่านทุกคนเป็นผู้รับผิดชอบต่อผู้ที่อยู่ใต้การปกครองของพวกท่านทั้งหลาย” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

มันก็เป็นข่าวดีสำหรับท่าน โอ้ ผู้เป็นครู ด้วยวจนะของท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ที่ว่า

«قَوْلَ اللَّهِ لِأَنَّ يَهْدِيَّ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ الْمَعَم»

“ขอสาบานต่ออัลลอฮฺว่า การที่อัลลอฮฺจะทรงนำทางคนหนึ่งผ่านมือของท่านนั้น มันดีสำหรับท่านมากกว่าได้อูฐแดงเสียอีก” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

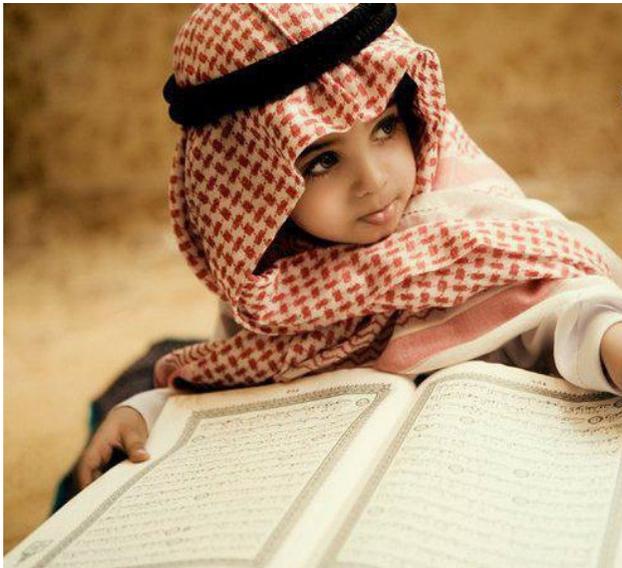
และขอแสดงความยินดีกับท่านทั้งสอง โอ้ บรรดาผู้เป็นพ่อแม่ กั้ววจนะที่ถูกต้องนี้

«إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ
جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ»

“เมื่อมนุษย์ได้ตายไป การงานของเขาจะขาดตอน นอกจากสามประการด้วยกัน : คือ ทานที่ถาวร หรือวิชาที่ใช้ประโยชน์ได้ หรือลูกที่ดีขออภัยให้แกเขา” (บันทึกโดย มุสลิม)

ขอให้สิ่งที่ท่านได้ช่วยกันแก้ไข ในการเลี้ยงดูบุตรหลาน ลูกศิษย์ลูกหา มาก่อน การแก้ไขปรับปรุงอย่างอื่น เพราะพวกเด็กๆ จะดีได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับการเอาใจใส่ในการอบรมเลี้ยงดูของพวกท่าน

และอีกประการหนึ่งที่อยากจะขอเน้นให้ช่วยกันระมัดระวังก็คือ การมีมารยาทอันดีงามของผู้เป็นพ่อแม่ และครูบาอาจารย์ต่อหน้าเด็กๆ นั้นเป็นเรื่องที่ดีงาม และสมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง

หน้าที่ของผู้อบรมเลี้ยงดู และครูบาอาจารย์

1. สอนให้เด็กพูดคำว่า

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น มุฮัมมัดเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์”

และให้ความเข้าใจแก่เขาในความหมายดังกล่าว เมื่อเขาเติบโตใหญ่ว่า

لَا مَعْبُودَ مِجْحَقٍ إِلَّا اللَّهُ

“ไม่มีผู้ที่ต้องเคารพภักดีอื่นใดที่แท้จริงด้วยความชอบธรรม นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น”

2. ปลูกฝังความรักอัลลอฮ์และการศรัทธาต่อพระองค์ในหัวใจของเด็ก เพราะว่าอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงสร้างเรา เป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่เรา และเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือแก่เราเพียงองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์

3. สอนเด็กให้ขอต่ออัลลอฮ์ และขอความช่วยเหลือต่อพระองค์เพียงองค์เดียว เพราะท่านร่อซูลได้เคยสอนลูกของลูกของท่านว่า

«وَإِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ ، وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ»

“เมื่อเจ้าจะขอ เจ้าก็จงขอต่ออัลลอฮ์ และเมื่อเจ้าขอความช่วยเหลือ เจ้าก็จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์” (บันทึกโดยอັต-ติรมิซีย์ และบอกว่า เป็นหะดีษที่หะสัน เศาะฮี้หฺ)

เตือนไม่ให้ทำบรรดาสิ่งต้องห้ามต่างๆ

1. ห้ามปรามเด็กๆไม่ให้ปฏิเสธศรัทธา ต่ำทอ สาบแช่ง และพูดจาไม่สุภาพ และให้ความเข้าใจแก่พวกเขา ด้วยความอ่อนโยนว่า การปฏิเสธศรัทธา (กัฟรฺ) นั้นเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) มันจะนำมาซึ่งความขาดทุน และการเข้านรก และจำเป็นที่เราจะต้องระวังคำพูด ขณะที่อยู่ต่อหน้าพวกเขา เพื่อจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พวกเขา

2. ห้ามปรามไม่ให้ทำการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ซึ่งก็ได้แก่ การขอต่อผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ จากบรรดาผู้ที่ได้ตายไปแล้ว และการขอความช่วยเหลือจากพวกเขา ทั้งๆที่พวกเขาก็เป็นบ่าวของอัลลอฮฺ ที่ไม่สามารถให้คุณให้โทษใดๆได้ เพราะตายไปแล้ว อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ

الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

“และเจ้าอย่าได้ขอต่อผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ ในสิ่งซึ่งไม่สามารถให้คุณแก่เจ้าได้ และไม่สามารถให้โทษแก่เจ้าได้ด้วย แล้วหากเจ้าได้กระทำ เมื่อนั้นเจ้าก็เป็นคนหนึ่งจากบรรดาผู้ก่ออธรรม (ตั้งภาคี)”(ยูนุส : 106)

3. ห้ามปรามเด็กๆไม่ให้เล่นการพนันทุกชนิด เช่น สลากกินแบ่ง สนุกเกอร์ และอื่นๆ ถึงแม้จะเป็นการให้ความเพลิดเพลินก็ตาม เพราะว่า มันจะนำไปสู่การพนัน สร้างความเป็นศัตรูต่อกัน ตัวเองก็เสื่อมเสีย และต้องมาเสียเวลา และทรัพย์สินเงินทองอีก ยิ่งไปกว่านั้น ยังต้องเสียการอับาดะฮฺ เช่น การขาดละหมาด เป็นต้น

4. ห้ามเด็กไม่ให้อ่านหนังสือโป๊ ดูภาพเปลือย เรื่องปล้นจี้ และเรื่องเพศ และห้ามพวกเขาไม่ให้ดูภาพต่างๆเหล่านี้ในภาพยนตร์ และโทรทัศน์ เพราะจะทำให้พวกเขาหมกมุ่น จนทำให้กลายเป็นคนไม่ดี หมดอนาคต

5. ห้ามปรามเด็กไม่ให้สูบบุหรี่ และให้ความเข้าใจแก่เขาว่า บรรดาแพทย์ได้เห็นพ้องต้องกันว่า มันให้โทษแก่ร่างกาย ทำให้เกิดมะเร็ง ทำให้ฟันผุ มีกลิ่นเหม็น เป็นอันตรายต่อปอด ไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด ดังนั้น การสูบบุหรี่ การขายสิ่งเสพติดมีนเมา และการพนัน จึงเป็นสิ่งต้องห้าม และบอกให้รับประทานผลไม้ และขนมแทน

6. ฝึกเด็กให้เกิดความเคยชินในการพูดจริง ทำจริง โดยที่เราจะไม่โกหกพวกเขา ถึงแม้จะเป็นการล้อเล่น และเมื่อเราได้สัญญาพวกเขา เราก็ต้องปฏิบัติตามสัญญาของเรา ซึ่งท่านรอซูล ﷺ ได้สอนไว้ว่า

« آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ
«خَانَ»

“เครื่องหมายของผู้กลับกลอก (มุนาฟิก) มีอยู่สามประการ คือ เมื่อเขาพูด เขาก็โกหก เมื่อเขาสัญญา เขาก็ผิดสัญญา และเมื่อเขาได้รับความไว้วางใจ เขาก็บิดพลิ้ว” (อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม เป็นบันทีก)

7. เราจะต้องไม่นำทรัพย์สินที่ต้องห้าม (หะรอม) มาซื้อหาอาหารเลี้ยงลูกๆ ของเรา เช่น สินบน ดอกเบียร์ ลักขโมย คดโกง ซึ่งมันเป็นสาเหตุที่จะนำมาของความทุกข์ร้อนของพวกเรา การดิ้อดึงของพวกเรา และการฝ่าฝืนของพวกเรา

8. ไม่ขออุอาอีให้ลูกๆ ได้รับความหายนะและความโกรธกริ้ว เพราะว่าการขออุอาอีนั้นอาจจะถูกตอบรับในทางที่ดีหรือทางที่ชั่วร้ายได้ และบางทีก็อาจทำให้ลูกๆ เติลตอออกไปจนเลยเถิดไปเลยก็ได้ และที่ประเสริฐสุดนั้น คือ ให้เรากล่าวแก่ลูกๆ ว่า

أَصْلَحَكَ اللَّهُ، هَذَاكَ اللَّهُ

“ขออัลลอฮฺทรงแก้ไขปรับปรุงเจ้าด้วย ขออัลลอฮฺทรงนำทางเจ้าด้วย”

จำเป็นต้องสอนวิธีการละหมาด

1. จำเป็นจะต้องสอนลูกทั้งชายและหญิงให้ละหมาดในวัยเยาว์ เพื่อที่เขาจะได้ละหมาดติดในขณะที่เติบโตใหญ่ เนื่องจากคำกล่าวของท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ที่ว่า

«عَلِّمُوا أَوْلَادَكُمْ الصَّلَاةَ إِذَا بَلَغُوا سَبْعًا، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا إِذَا بَلَغُوا عَشْرًا، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ»

“ท่านทั้งหลายจงสอนลูกๆของพวกท่านให้ละหมาด เมื่อพวกเขาอายุได้เจ็ดขวบ และจงตีพวกเขา เมื่อพวกเขาอายุได้สิบขวบ เพื่อให้พวกเขาละหมาดพร้อมกับแยกที่นอนของพวกเขาด้วย” (เป็นหะดีษที่ถูกต้อง ดู เศาะฮีย์ อัล-ญา มิอิ ของ อัล-อัลบานีย์)

การสอนนั้น ก็ด้วยการอาบน้ำละหมาด และละหมาดให้ดู พาพวกเขาไปมัสญิด และส่งเสริมพวกเขาให้มีหนังสือที่สอนวิธีการละหมาด เพื่อให้ครอบครัวทั้งหมด ได้ศึกษากฎเกณฑ์ต่างๆของการละหมาด พ่อแม่และคุณครูจะต้องช่วยกันฝึกฝน และปลูกฝังการละหมาดตลอดเวลา เพราะถ้าท่านเพิกเฉย ไม่ใส่ใจ ท่านจะถูกสอบสวนจากพระองค์อัลลอฮ์อย่างแน่นอน

2. สอนอัลกุรอานลูกกะรีมีให้แก่ลูกๆ ซึ่งเราก็จะเริ่มด้วยซูเราะฮ์ อัลฟาติฮะฮ์ ซูเราะฮ์สั้นๆ ฯลฯ และท่องจำการอ่านตะชะฮฮ์ฮุด เพื่อใช้ละหมาด และเราจะต้องหาครูที่มีความรู้วิชาดีจิวัดมาสอนให้แก่พวกเขา และให้พวกเขาไปท่องจำอัลกุรอาน และหะดีษ

3. ส่งเสริมให้ลูกๆ ไปละหมาดวันศุกร์ และไปละหมาดรวมกัน (ญะมาอะฮ์) ในมัสญิด และแสดงความอ่อนน้อมในการตักเตือนพวกเขา หากพวกเขาทำผิด อย่าให้การตักเตือนของเราที่มีต่อพวกเขาคุณเป็นเรื่อนำรำคาญ เช่น ดุ ด่า ตะคอก เพราะจะทำให้พวกเขาต่อต้าน การทำเช่นนั้นของเรา และพาลไม่ยอมละหมาด ซึ่งไม่เป็นผลดีแต่อย่างใด

4. ฝึกลูกๆให้เคยชินกับการถือศีลอด ตั้งแต่อายุ ๗ ขวบ เพื่อพวกเขาจะได้เคยชินเมื่อบรรลุนิติภาวะ

การปกปิดและใช้ผ้าคลุมศีรษะ

1. กระตุ้นลูกผู้หญิงให้รู้จักปกปิดร่างกายให้มิดชิด ตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อเธอจะได้ทำดีในตัวในวัยเติบโตใหญ่ ดังนั้น เราจะไม่ให้เธอสวมใส่เสื้อผ้าสั้นๆ หรือใส่กางเกงกับเสื้อที่ดูแล้วเหมือนผู้ชาย หรือคนไม่มีศาสนา หรือใส่เสื้อผ้าบางและรัดรูป ซึ่งดูแล้วเป็นการยั่วยวนผู้ที่พบเห็น และจำเป็นที่เราจะต้องให้คลุมศีรษะตั้งแต่อายุเจ็ดขวบ และปิดใบหน้าของเธอ เมื่อบรรลุศาสนภาวะ และสวมใส่ชุดดำที่ปกปิด ทึบยาว ที่ไม่รัดรูป ที่รักษาภาพลักษณ์ของเธอ และอัลกุรอานเรียกร่องสตรีผู้ศรัทธาทุกคนให้ใช้ผ้าคลุม โดยระบุว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ ذَلِكَ آدَبٌ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾

“โอ้ ผู้เป็นนบีเอ๋ย เจ้าจงกล่าวแก่บรรดาภรรยาของเจ้า และลูกๆของเจ้า และสตรีของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกนางดึงเอาเสื้อคลุมของพวกนางลงมาคลุมตัวของพวกนาง นั่น เป็นการใกล้ชิดที่สุดที่พวกนางจะถูกรู้จัก แล้วไม่ถูกรังแก” (อัล-อะหฺซาบ : 59)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงห้ามบรรดาสตรีผู้ศรัทธา (มุมีนะฮฺ) ไม่ให้โชว์สัดส่วน และเปิดหน้าเปิดตา โดยที่พระองค์ตรัสว่า

﴿وَلَا تَبْرُجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ﴾

“และพวกเจ้าอย่าได้เปิดเผยสัดส่วนแบบยุคสมัยแรกๆ” (อัล-อะหฺซาบ : 33)

2. สอนให้ลูกๆทั้งชายและหญิงไม่ให้แต่งกายผิดเพศ ชายต้องไม่แต่งกายแบบหญิง และหญิงต้องไม่แต่งกายแบบชาย และสอนให้พวกเขาอย่าแต่งกายแบบสมัยนิยม

ที่ขัดกับอิสลาม เช่น กางเกงคับๆ กระโปรงสั้นๆ เสื้อีคอกกว้าง แขนกุด เพราะจะ
ถูกอัลลอฮ์ลงโทษ หากทำเช่นนั้น ในหะดีษที่เศาะฮี้หฺก็มีว่า

«لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ
وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ وَلَعَنَ الْمُتَخَنِّثِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالْمُرَجَّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ»

“ท่านนบี ﷺ ได้สาปแช่งบรรดาผู้ชายทำตัวเหมือนพวกผู้หญิง และบรรดา
ผู้หญิงที่ทำตัวเหมือนพวกผู้ชาย และได้สาปแช่งพวกผู้ชายที่ทำตัวเป็นคน
สองเพศ และพวกผู้หญิงที่ทำตัวเป็นคนสองเพศ” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

และท่านรอซูล ﷺ ยังได้กล่าวอีกว่า

«مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ»

“ผู้ใดทำตัวเลียนแบบเหมือนหมู่คณะหนึ่งหมู่คณะใด เขาก็เป็นคนหนึ่งของ
หมู่คณะนั้น” (หะดีษ เศาะฮี้หฺ อิบู ดาวูด เป็นผู้รายงาน)

นิสัยและจรรยา มารยาท

1. เราต้องฝึกเด็กให้ใช้มือขวา ในการหยิบ ให้ กิน และดื่ม ให้เขานั่ง และให้ เขากล่าวพระนามของอัลลอฮ์ในตอนเริ่มทำ และสรรเสริญพระองค์เมื่อเสร็จแล้ว

2. ฝึกลูกให้เคยชินกับความสะอาด โดยให้ตัดเล็บของเขา ล้างมือของเขา ก่อน รับประทานอาหาร และหลังรับประทานอาหาร สอนเขาให้ทำความสะอาดอุจจาระ และปัสสาวะ โดยนำกระดาษมาชำระหลังปัสสาวะเสร็จ หรือด้วยน้ำ เพื่อการละหมาด ของเขาจะได้ถูกต้อง และเสื้อผ้าของเขาจะได้ไม่เปรอะเปื้อน

3. เมื่อต้องตักเตือนลูก ก็ให้ใช้ความอ่อนโยน พุดจาด้วยเหตุด้วยผล และไม่ ประจานความผิดที่ลูกทำต่อหน้าผู้อื่น แล้วหากพวกเขายังดื้อดึงต่อไป ก็จงทำโทษโดย การไม่พูดกับพวกเขาเป็นเวลาสามวันด้วยกัน ไม่ให้กินไปกว่านั้น

4. ใช้ให้ลูกๆ เรียบเสียง ขณะที่มีการอะซานเรียกร้องสู่การละหมาด และสอน ให้รับอะซาน หลังจากนั้นก็กล่าวเศาะละวาตให้ท่านนบี ﷺ และขออ้ออ้อต่อไป

«اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ النَّامَةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ
وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ»

“โอ้อัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้าของข้าเรียกร้องที่สมบูรณ์นี้ และการละหมาดที่ ดำรงอยู่ ขอพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่มุฮัมมัดซึ่ง อัล-วะสีละฮ์ และ อัล-ฟะฎีละฮ์ (สองตำแหน่งที่สูงส่งในอาคิเราะฮ์) และขอพระองค์ได้ทรงส่งท่านสู่ ตำแหน่งที่ได้รับการสรรเสริญ ที่พระองค์ได้ทรงสัญญาท่านไว้ด้วยเถิด”
(บันทึกโดย อัล-บุคอรี และมุสลิม)

5. ให้ลูกๆ แยกห้องนอน หรือแยกที่นอน อย่าให้นอนรวมกัน โดยเฉพาะถ้ายังไม่สามารถจัดทำได้ ให้มีผ้าห่มของใครของมันก็ยิ่งดี ส่วนลูกสาวควรให้มิดชิดส่วนตัว จะเป็นการดียิ่ง เพื่อรักษาศีลธรรม และเพื่อสุขภาพ

6. เราจะต้องฝึกเขาไม่ให้โยนสิ่งสกปรกลงบนทางเดิน และให้เขาได้จัดสิ่งที่เป็นอันตรายออกไปให้พ้น

7. ห้ามปรามไม่ให้คบเพื่อนเลวๆ และอย่าปล่อยให้ไปเที่ยวเกะกะตามท้องถนน

8. ให้สละมแก่ลูกๆ ในบ้าน หรือเมื่อเจอลูกตามถนน และชั้นเรียน ด้วยคำว่า

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

“ขอความศานติ ความเมตตาจากอัลลอฮ์ และความจำเริญต่างๆจากพระองค์จงมีแด่ท่านทั้งหลายด้วย”

9. สั่งเสียลูกให้ปฏิบัติดีต่อเพื่อนบ้าน และไม่รังแกพวกเขา

10. ฝึกลูกให้ให้เกียรติยกย่องแขก และทำการต้อนรับแขก

การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และการมีความกล้าหาญ

1. ควรจัดที่ประชุมเฉพาะสำหรับครอบครัว หรือสำหรับบรรดานักเรียน โดยครูจะอ่านหนังสือเกี่ยวกับชีวประวัติของท่านนบี ﷺ และชีวประวัติของบรรดาสาวกของท่าน เพื่อให้เด็กๆรู้ว่า ท่านเป็นผู้นำที่กล้าหาญ และให้รู้ว่าบรรดาสาวกของท่าน เช่น อับูบักร์ อุมัร อุซมาน อะลีย และมูอาวียะฮ์ ที่ได้รับชัยชนะ และปกป้องประเทศปกป้องศาสนาได้ ก็เพราะความศรัทธา และการต่อสู้ด้วยความกล้าหาญ ปฏิบัติตามอัลกุรอาน และแนวทาง (ซุนนะฮ์) ของพวกเขา และมีจรรยาบรรณที่สูงส่ง

2. เลี่ยงดูถูกๆให้มีความกล้าหาญ ใช้ให้ทำความดี ห้ามไม่ให้ทำความชั่ว และไม่ให้พวกเขากลัวใครนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ห้ามหลอกให้กลัวความมืด กลัวผีสิง หรือเล่าเรื่องผีสิงเรื่องน่ากลัวให้เด็กฟัง

3. ให้รักและหวงแหนศาสนาอิสลาม รู้สึกเจ็บปวด เมื่อเห็นพี่น้องมุสลิมตามประเทศต่างๆ เช่นที่ปาเลสไตน์หรือที่บัยตุลมักดิศถูกรังแกโดยศัตรูผู้มั่งร่ำรวยเช่นพวกยิว และต้องคิดหาทางช่วยเหลือพวกเขาตลอดเวลา แล้ววันหนึ่งก็จะได้รับชัยชนะ ด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮ์ トラบไตที่ยังยึดหนทางของพระองค์อยู่

4. ซื่อหนังสือเรื่องเล่าต่างๆ ที่ให้ประโยชน์ในการอบรมบ่มเพาะความเป็นอิสลาม เช่น เรื่องต่างๆ เกี่ยวกับอัลกุรอาน ลุกะอิม ชีวประวัติของท่านนบี ความเป็นวีรชนของบรรดาสาวก และเหล่าผู้กล้าหาญของบรรดามุสลิม เช่น หนังสืออุบูนีฮ์ของมุฮัมมัด มารยาทนบี จริยธรรมอิสลาม และหลักการเชื่อถืออิสลาม จากคัมภีร์ และแนวทางที่ถูกต้อง และจากเรื่องที่เร้าใจต่างๆของนบี

ความยุติธรรมในการให้ขอรระหว่างลูกๆ

1. มีรายงานจาก อัน-นุอมาน อิบน์ บะซี้รฺ กล่าวว่า

تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بِبَعْضِ مَالِهِ، فَقَالَتْ أُمِّي عَمْرَةَ بِنْتُ رَوَاحَةَ : لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَاَنْطَلَقَ أَبِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُشْهَدَهُ عَلَى صَدَقَتِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهِمْ؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ»

“พ่อของฉันได้มอบเงินบางส่วนของเขาให้แก่ฉัน แล้วแม่ของฉัน อัมเราะฮฺ บินตุ เราะวาหะฮฺ กล่าวว่า ฉันจะไม่ยอม จนกว่าท่านจะไปให้ศาสนทูตของอัลลอฮฺ ﷺ ได้เป็นพยานด้วยแล้วเท่านั้น พ่อของฉันได้รับไปหาท่านนบี ﷺ เพื่อให้ท่านได้เป็นพยาน ในการมอบให้แก่ฉัน แล้วศาสนทูตของอัลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวแก่เขาว่า ท่านทำสิ่งนี้แก่ลูกของท่านทุกคนหรือเปล่า? เขากล่าวว่า เปล่า ท่านนบีกล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงยำเกรงอัลลอฮฺ และจงให้ความยุติธรรมระหว่างลูกๆของพวกท่าน” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และมุสลิม)

และในรายงานหนึ่งระบุว่า

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَلَا تُشْهَدُنِي إِذَنْ، فَإِنِّي لَا أَشْهَدُ عَلَى جُورٍ»

ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้น ก็อย่าได้ให้ฉันเป็นพยาน เพราะว่า ฉันนี้ จะไม่เป็นพยานให้ในความไม่เป็นธรรม” (บันทึกโดย มุสลิม และ อัน-นะซะอีย์)

2. ท่านจงตั้งมั่นอยู่กับความยุติธรรม โอ้ พี่น้องของฉัน ผู้เป็นมุสลิมเอ๋ย ในระหว่างลูกๆ ของท่าน ในการให้ของให้ และคำสั่งเสีย และท่านอย่าได้หวงห้ามแก่คนหนึ่งคนใดจากบรรดาผู้มีสิทธิ์รับมรดกซึ่งสิทธิ์ของเขา หากแต่จำเป็นต่อท่านที่จักต้องพอใจในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนด และได้ทรงแบ่งไว้ และท่านอย่าได้หลงรัก และเอียงไปทางทายาทคนหนึ่งคนใด โดยไม่สนใจคนอื่นๆ แล้วท่านก็จะเอาตัวของท่านไปเผชิญกับการเข่นฆ่า และก็มากน้อยแล้วที่บุคคลได้ทำผิด ได้เขียนพินัยกรรมให้ทรัพย์สินแก่ทายาทของพวกเขาบางคน แล้วก็เกิดการอิจฉาริษยา และความโกรธเกลียดระหว่างบรรดาทายาท และพวกเขา ก็ไปฟ้องศาล ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายไปกับเรื่องดังกล่าวมากมาย

การแก้ปัญหิต่างๆ ขอเวาชวน

การแก้ที่ดที่สุดสำหรับปัญหาเวาชวนนั้น คือ การแต่งงาน หากนั้นเป็นไปได้ และมีปัจจัยต่างๆ อำนวน เช่น มีสินสอด (มะฮัร) ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามคำกล่าวของรอซูลลลอฮ์ ﷺ ที่ว่า

«يَا مَعْتَرِ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ؛ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضَى لِلْبَصْرِ وَأَخْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ»

“โอ เหล่าเวาชวนทั้งหลายเอ๋ย ผู้ใดในหมู่พวกท่านมีความสามารถในเรื่องปัจจัย ก็ให้เขาได้แต่งงานเถิด เพราะว่ามันเป็นการลดสายตาได้ดีที่สุด และเป็นกรป้องกันอวัยวะเพศได้ดีที่สุด และผู้ใดไม่มีความสามารถ ก็ให้เขาถือศีลอด เพราะว่ามันเป็นการลดความต้องการทางเพศให้แก่เขา” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

การเรียนหนังสือให้จบจะไม่เป็นอุปสรรคในการแต่งงาน เมื่อเด็กหนุ่มมาจากครอบครัวที่มั่งมี และเขามีพ่อที่จะจัดหาสิ่งที่เขาต้องการมาให้ได้ หรือลูกเป็นคนที่มีเงินหรือมีงานทำ

จำเป็นที่พ่อจะต้องไม่หน่วงเหนี่ยวการแต่งงานของลูกของตน เมื่อเขาถึงอายุบรรลุดศาสนาภาวะ เมื่อพ่อเป็นคนมั่งมี ซึ่งอันนั้นก็ดีกว่าการปล่อยให้ลูกของเขาเป็นโสดแล้วไปมั่วสุมในช่องโสเภณี ทำให้พ่อแม่ต้องพลอยเสื่อมเสียชื่อเสียง เสียทั้งลูกและพ่อแม่

จำเป็นที่ลูกจะต้องขอให้พ่อของเขาจัดการแต่งงานให้ ถ้าพ่อเป็นคนมั่งมี และต้องมีความสุภาพอ่อนโยนในการขอ อย่าทำให้พ่อโกรธ ต้องปฏิบัติดีต่อท่านด้วย

และขอให้ทุกคนได้รู้ว่า อัลลอฮ์นั้น มิได้ทรงห้ามสิ่งหนึ่งสิ่งใด นอกจากพระองค์ได้ทรงอนุมัติสิ่งดีๆ มาแทนที่ เช่น เมื่อพระองค์ทรงห้ามดอกเบี๋ย พระองค์ก็

ทรงอนุมัติการค้าขาย เมื่อทรงห้ามการชานา พระองค์ก็ทรงอนุมัติการแต่งงาน ซึ่งก็เป็น การแก้ที่ดีที่สุดสำหรับปัญหาของเยาวชน

เมื่อการแต่งงานยังไม่เป็นที่สะดวกแก่เยาวชน เพราะว่าเขาเป็นคนยากจน ไม่มีสินสอด (มะฮัร) และค่าเลี้ยงดู ฯลฯ การเยียวยาที่ดีที่สุดสำหรับเขาก็คือ

1. การถือศีลอด ดังคำสอนของท่านรอซูล ﷺ ที่ว่า

«وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ»

“และผู้ใดไม่สามารถ ก็ให้เขาถือศีลอด เพราะว่า นั่นเป็นการลดความ ต้องการทางเพศให้แก่เขา”

คือ การถือศีลอดนั้น เป็นการปกป้องรักษาเยาวชน เพราะว่า สามารถลดความ กำหนดให้น้อยลงได้

และการถือศีลอดนั้นไม่ใช่การงดละจากอาหารและเครื่องดื่มเท่านั้น หากแต่นั้นยังประมวลไปถึงการงดละจากการมองไปยังสิ่งต้องห้ามต่างๆ เรื่องการ ปะปนกับพวกผู้หญิง และดูภาพยนตร์ที่ปลุกความรู้สึกทางเพศ เรื่องโป๊ และละครต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ก็จำเป็นที่เยาวชนจะต้องรักษาสายตาของเขาไม่ให้ไปมองผู้หญิง เพราะว่า อัลลอฮ์นั้นทรงให้การมีสุขภาพพลานามัยอยู่กับการรักษาวลสวานตัวให้คงความบริสุทธิ์ ผุดผ่อง และทรงให้โรคร้ายและเคราะห์กรรมต่างๆ อยู่กับผู้ที่ทำตามความใคร่ของ อารมณ์ โดยไม่ยอมระงับตนจากความชั่วเหล่านั้น เยาวชนจะต้องไม่มองไปยังเพศตรงข้าม นอกจากตามหนทางที่ถูกที่ควรเท่านั้น และหนทางนั้นก็คือ การแต่งงาน เพราะ เป็นการรักษาได้ทั้งชื่อเสียงและได้ทั้งความสบายใจ

2. การทำจิตใจให้สูงและเจริญขึ้น บรรดานักจิตวิทยากล่าวว่ ความรู้สึกทาง เพศที่อยู่ในตัวมนุษย์นั้นสามารถปะทุและเพิ่มขึ้นได้เรื่อยๆ ดังนั้น ถ้าการแต่งงานไม่เป็นการสะดวกสำหรับท่าน ท่านก็อย่าได้เข้าไปใกล้สาเหตุแห่งการผิดประเวณี และจำเป็นที่ ท่านจะต้องทำให้จิตใจสูงขึ้นไป และนั่นก็คือ การขจัดความรู้สึกงุ่นง่านและอารมณ์ใคร่ ออกไปให้หมดจากตัวท่านด้วยความอุตสาหะพยายามทางด้านวิญญาณ เช่น การ ละหมาด ถือศีลอด อ่านอัลกุรอาน หะดีษของท่านนบี ซ็วประวัติที่น่าอ่านและอื่นๆ หรือด้วยการหันไปมุ่งทำงาน การหมกมุ่นอยู่กับการค้นคว้า หรือการทุ่มเทเวลาลงไปกับ

การวาดเขียน และงานฝีมือต่างๆ เช่น การวาดทิวทัศน์ต่างๆ เช่น แม่น้ำ ต้นไม้ ภูเขา ที่ปราศจากรูปคน ฯลฯ

3. การออกกำลังกาย ซึ่งมันก็คือการใช้ความอดสาเหทางร่างกาย หันมาเอาใจใส่ในการฝึกฝนทางร่างกาย และเข้าร่วมในคณะลูกเสือ สโมสรด้านวรรณคดีที่ปราศจากการปะปนระหว่างชายหญิง

ทั้งหมดนั้น มันจะช่วยให้คนหนุ่มหันเหออกจากการนึกคิดในเรื่องเพศ และให้ประโยชน์แก่เขา ในการออกห่างจากการ ผิดประเวณี ที่มันให้โทษแก่คนหนุ่ม ต่อร่างกายของเขา มารยาทของเขา และศาสนาของเขาด้วย

แล้วเมื่อคนหนุ่มมีความรู้สึกหมกมุ่นอยู่กับเรื่องทางเพศมากเกินไป วิธีแก้ที่ดีที่สุดคือ ให้เขาออกกำลังกาย เพื่อจะได้ขจัดพลังที่เกินนี้ออกไป เช่น การกระโดดไกล ยกน้ำหนัก การต่อสู้ป้องกันตัว วิ่งแข่ง ยิงปืน ว่ายน้ำ แข่งขันด้านวิชาการ และอื่นๆ ที่มันทำให้ความต้องการทางเพศลดลง

4. อ่านหนังสือศาสนา และที่สำคัญที่สุด คือ การอ่านอัลกุรอานกะรีม หะดีษของท่านนบี ตำรับตำราอธิบายความหมายอัลกุรอาน ท่องจำบางสิ่งบางอย่างจากอัลกุรอาน และวจนะ ดูชีวะประวัติของท่านนบี ประวัติของบรรดาเคาะลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรม และบรรดาบุคคลสำคัญๆ ที่เป็นนักค้นคิด และพึงปราศัยต่างๆ เกี่ยวกับศาสนา วิชาการ จากสถานีวิทยอัลกุรอานุล กะรีม และอื่นๆ ฯลฯ

สรุป: ยาที่ยังประโยชน์แก่คนหนุ่มนั้น คือ การแต่งงาน แล้วหากยังไม่สามารถแต่งงานได้ ก็จะต้องอาศัยการถือศีลอด การทำจิตใจให้สูงส่ง การออกกำลังกาย และการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ และมันเป็นสิ่งที่ทำให้เขาเป็นผู้ที่สงบและเข้มแข็ง ที่ให้คุณและไม่ให้โทษ หลังจากนั้นคือ การรักษาสายตาไม่ให้ไปมองสิ่งที่ไม่ควรดูได้ทรงห้ามไว้ และหันไปพึ่งพาอัลลอฮ์ ให้พระองค์ได้ทรงทำให้การแต่งงานเป็นสิ่งที่สะดวกแก่พวกเขา

ดูอาห์ที่ได้รับการตอบรับ

ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«مَنْ تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ، فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، أَوْ
دَعَا؛ اسْتُجِيبَ لَهُ، فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ»

“ผู้ใดตกใจตื่นขึ้นมาในเวลากลางคืน แล้วเขาได้กล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ การครอบครองเป็นของพระองค์ และการสรรเสริญเป็นของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นผู้มีความสามารถเหนือทุกสิ่ง มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ และการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้ยิ่งใหญ่ และไม่มีอำนาจและกำลังใดๆ นอกจากด้วยพลังของอัลลอฮ์เท่านั้น หลังจากนั้น เขากล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ฉัน หรือถ้าเขาขอดูอาห์ก็จะมี การตอบรับแก่เขา แล้วหากเขาอาบน้ำละหมาด และละหมาด การละหมาดของเขาก็จะได้รับการตอบรับด้วย” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

อันตรายของการคุมกำเนิด

1. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾

“ทรัพย์สิน และลูกหลาน เป็นสิ่งประดับประดาของชีวิตแห่งโลกนี้”

(อัล-กะฮ์ฟ 46)

ทรัพย์สิน และลูกหลานนั้น เป็นส่วนหนึ่งของความโปรดปรานของพระเจ้า ที่มนุษย์ใช้ความมอดุสหาเพื่อให้ได้มาตามธรรมชาติของเขา และทั้งสองนั้น เป็นส่วนหนึ่งจากสิ่งประดับประดาของชีวิต แต่ทว่า บรรดาชายฉกรรจ์ในคราวมนุษย์ได้ช่วยล่อลวงผู้คนบางคนให้จำกัดจำนวนลูกหลานของพวกเขา แต่มิได้ขอให้จำกัดทรัพย์สินของพวกเขา หรือกรรมสิทธิ์ต่างๆ ของพวกเขา โดยทำสวนทางกับความเป็นจริง ทั้งๆ ที่ทรัพย์สินและลูกหลานนั้น ทั้งคู่ล้วนเป็นประโยชน์ในขณะที่มนุษย์มีชีวิตอยู่ และหลังจากที่เขาได้ตายไป ท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

﴿ذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ : صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ﴾

“เมื่อมนุษย์ได้ตายไป การงานของเขาก็จบสิ้น นอกจากสามประการเท่านั้น คือ ทานที่ถาวร หรือวิชาความรู้ที่ยังประโยชน์ได้ หรือลูกหลานที่ดีขออุอาฮ์ ให้แก่เขา” (บันทึกโดย มุสลิม)

2. อิสลามส่งเสริมให้มีลูกมาก และให้แต่งงานกับหญิงที่สามารถให้ลูกได้มาก ท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

﴿تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ، فَإِنِّي مُكَاثِرٌ بِكُمْ الْأُمَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

“ท่านทั้งหลายจงแต่งงานกับหญิงที่มีความรักให้ท่านได้มาก สามารถให้กำเนิดลูกได้มาก เพราะว่าแท้จริง ฉันที้จะเป็นผู้นำเอาท่านทั้งหลายไปทอด ประชาชาติต่างๆ ในวันกิยามะฮฺ” (หะดีษ เศาะฮี้หฺ โปรตดู อีรวาอ์ อัล-ฆะาะลีล 1784)

3. แท้จริง อิสลามนั้นไม่อนุญาตให้คุมกำเนิด นอกจากมีความจำเป็นเพราะ การป่วยของภรรยา ตามการวินิจฉัยของแพทย์มุสลิม แต่สาเหตุอื่นจากนั้น เช่น มี ทรัพย์สินน้อย และมีความยากจน จะมาอ้างเพื่อขอคุมกำเนิดไม่ได้ อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ﴾

“ชัยฏอนนั้น ให้สัญญาหลอกลวงว่าจะทำให้เกิดความยากจนแก่พวกเจ้า”
(อัล-บะกะเราะฮฺ : 46)

4. บรรดาศัตรูของอิสลามนั้น ใช้ความพยายามเพื่อทำให้บรรดามุสลิมมี จำนวนน้อยลง ในขณะที่พวกเขาเองใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มจำนวนเด็ก และทำให้จำนวนประชากรของพวกเขาสูงขึ้น เพื่อพวกเขาจะได้มีความเหนือกว่ามุสลิม และทำให้พวกมุสลิมต่ำต้อย เหมือนกับที่ได้เกิดขึ้นในอียิปต์ และประเทศมุสลิมอื่นๆ มาแล้ว และพวกเขารณรงค์โฆษณาชวนเชื่อในเรื่องการวางแผนครอบครัว โดยได้เริ่ม แจกยาคุมกำเนิดโดยไม่คิดมูลค่าแทนการหยิบยื่นก้อนขนมปัง เพื่อส่งเสริมให้มีการ คุมกำเนิด แล้วบรรดามุสลิมรู้ถึงอันตรายจากการกระทำที่ค้านกับศาสนาของพวกเขา นี้ ไหม ?

ความประเสริฐของการละหมาดและการเตือนไม่ให้ละทิ้งการละหมาด

1. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾﴾

“และบรรดาผู้ที่รักษาการละหมาดของพวกเขา พวกเหล่านั้นแหละจะอยู่ในสวรรค์ โดยได้รับการยกย่อง” (อัล-มะอาริจญ์ : 34-35)

2. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ﴿٤٥﴾﴾

“และเจ้าจงดำรงละหมาด แท้จริง การละหมาดนั้น ห้ามไม่ให้ทำความชั่วช้า และสิ่งที่ น่าเกลียด” (อัล-อันกะบูต : 45)

3. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾﴾

“ดังนั้น ความหายจะจะมีแก่พวกผู้ละหมาดที่พวกเขาเผลอเรือในการละหมาดของพวกเขา” (อัล-มาอูน : 4-5)

(คือ ไม่เอาใจใส่การละหมาด และเลื่อนเวลาออกไป โดยไม่มีอุปสรรคใดๆ)

4. อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾﴾

“แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาที่ได้รับความสำเร็จนั้น คือ บรรดาผู้ที่มีความนอบ
น้อมและสมาธิในการละหมาดของพวกเขา” (อัล-มุอฺมินูน : 1-2)

5. อัลลอฮฺตะอาลาได้ตรัสไว้ว่า

﴿ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ

يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾

“แล้วหลังจากพวกเขามีชนรุ่นหลังกลุ่มหนึ่งได้มา พวกเขาได้ละทิ้งการ
ละหมาด และดำเนินตามความใคร่ใฝ่ต่ำต่างๆ แล้วพวกเขา ก็จะพบกับการ
ขาดทุน” (มฺรยัม : 59)

6. ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِيَابِ أَحَدِكُمْ، يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ،
هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ؟»، قَالُوا: لَا يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ. قَالَ: «فَذَلِكَ
مَثَلُ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَّ الْخَطَايَا»

“ท่านทั้งหลายเห็นไหม หากว่ามีแม่น้ำสายหนึ่งอยู่ที่ประตูบ้านของคนหนึ่ง
คนใดในหมู่พวกท่าน แล้วเขาอาบน้ำชำระล้างภายในนั้นทุกๆ วัน วันละห้า
ครั้งด้วยกัน แล้วจะมีสิ่งสกปรกใดๆ เหลืออยู่ที่เขาไหม? พวกเขา กล่าวว่า ไม่มี
สิ่งสกปรกอันใดของเขาเหลืออยู่ ท่านนบีกกล่าวว่า นั่นก็เหมือนการละหมาด
ทั้งห้าเวลา อัลลอฮฺจะทรงลบความผิดบาปต่าง ๆ ด้วยกับการละหมาดทั้งห้า
เวลา” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์และมุสลิม)

7. ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ»

“สัญญาที่มีอยู่ระหว่างเรากับพวกเขา คือ การละหมาด ดังนั้น ผู้ใดที่ทิ้งละหมาด ก็เท่ากับว่าเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว” (บันทึกโดย อะหมัด และคนอื่นๆ)

8. ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ»

“ระหว่างคนเรากับการตั้งภาคี และการปฏิเสธศรัทธานั้น คือ การละหมาด”

(บันทึกโดย มุสลิม)

เรียนรู้วิธีการอาบน้ำละหมาดและการละหมาด

การอาบน้ำละหมาด

จงถลกแขนเสื้อของท่านไปจนถึงข้อศอกทั้งสองข้าง และจงกล่าวว่า

بِسْمِ اللّٰهِ

"ด้วยพระนามของอัลลอฮ์"

1. ล้างมือทั้งสองของท่าน บ้วนปาก และสูดน้ำเข้าจมูกสามครั้งด้วยกัน
2. ล้างหน้าสามครั้ง
3. ล้างมือทั้งสองของท่านไปจนถึงสองข้อศอก เริ่มจากข้างขวาแล้วตามด้วยข้างซ้าย สามครั้งด้วยกัน
4. ลูบศีรษะของท่านทั้งหมดพร้อมกับหูทั้งสองข้าง
5. ล้างเท้าทั้งสองของท่านไปจนถึงตาตุ่มทั้งสอง เริ่มที่เท้าขวาก่อนแล้วตามด้วยเท้าซ้าย จำนวนสามครั้งด้วยกัน

ตะยัมมูม

การใช้ฝุ่นทำความสะอาด (ตะยัมมูม) โดยเอาฝ่ามือทั้งสองของท่านตบฝุ่นที่สะอาด และลูบหน้าของท่าน และฝ่ามือทั้งสองของท่านด้วยฝุ่นแทนการอาบน้ำละหมาดเพื่อการละหมาด

การตะยัมมูมจะทำได้ก็ต่อเมื่อมีอุปสรรคในการใช้น้ำ อันเนื่องมาจากกลัวอันตรายจากการใช้น้ำ หรือ อันเนื่องจากไม่มีน้ำ หรือมีน้อย สำหรับผู้เดินทาง ซึ่งมีความต้องการใช้น้ำ

ละหมาด

การละหมาดศุบหฺมีสอง (ร็อเกาะฮฺ) ด้วยกัน ส่วนการตั้งเจตนานั้นอยู่ในใจ

1. หันหน้าไปทางทิศ(กิบลละฮฺ) ยกมือทั้งสองของท่านขึ้นไปถึงหูทั้งสองของท่าน และกล่าวว่า “อัลลอฮฺ อักบัรฺ” (อัลลอฮฺนั้นใหญ่ยิ่ง)

2. เอามือขวาวางทับลงบนมือซ้ายของท่าน กอดอกของท่าน และกล่าวว่า
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ
“มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ โอ้อัลลอฮฺ และด้วยการสรรเสริญพระองค์ พระ
นามของพระองค์จำเริญยิ่ง และสูงยิ่ง ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และไม่มี
พระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์”

และจะอ่านคำอ่านอื่นๆ จากที่มีปรากฏในแนวทาง (ซุนนะฮฺ) ก็ได้

ร็อกอะฮฺที่หนึ่ง

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“ข้าขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง ด้วยพระ
นามของอัลลอฮฺผู้ทรงเอ็นดูเมตตา ผู้ทรงกรุณาปรานีเสมอ” (อ่านค่อยๆ)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ
الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ آمِينَ

“การสรรเสริญนั้น เป็นของอัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก ผู้ทรงกรุณา
ปรานี ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ ผู้ทรงเป็นใหญ่ในวันแห่งการตัดสิน เฉพาะ
พระองค์เท่านั้น ที่เราเคารพภักดี และเฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่เราขอความ
ช่วยเหลือ ขอพระองค์ได้ทรงนำทางเราสู่หนทางที่เที่ยงตรงด้วยเถิด หนทาง
ของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ประทานความโปรดปรานให้แก่พวกเขา ไม่ใช่พวก

ที่ถูกโกรธกริ้ว และไม่ใช้พวกผู้หลงผิดด้วย” ... อามีน (ขออัลลอฮ์ได้ทรงรับ
ด้วย)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ
يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

“(มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิด ว่า พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ อัลลอฮ์ทรงเป็น
ที่พึ่ง พระองค์มิได้ทรงให้กำเนิด (คลอดบุตร) และมีได้ทรงถูกให้กำเนิด และ
ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์” (อัล-อิคลาศ : 1-4)

(หรืออื่นจากนี้จากโองการต่างๆ)

3. ยกสองมือของท่านขึ้น เพื่อให้ความใหญ่ยิ่ง พร้อมกับกล่าวคำว่า “อัลลอฮ์
อัครบิรُّ”

รูกูอ์ (กัมโค้ง) โดยเอามือวางลงบนหัวเข่าทั้งสองของท่าน และกล่าวว่า

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

“มหาบริสุทธิ์แด่พระผู้เป็นเจ้าของฉัน ผู้ทรงยิ่งใหญ่” (ให้กล่าวสามครั้ง
ด้วยกัน)

4. เยกศีรษะขึ้นมายืนตรงพลางยกสองมือของท่านขึ้น และกล่าวว่า

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ

“อัลลอฮ์ได้ทรงได้ยินผู้ที่สรรเสริญพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้าของเรา
การสรรเสริญนั้น เป็นของพระองค์ ”

5. กล่าวว่่า “อัลลอฮ์อัครบิรُّ” แล้วสุญูด โดยวางฝ่ามือทั้งสองของท่าน เข่าทั้ง
สองของท่าน หน้าผากของท่าน จมูกของท่าน นิ้วเท้าทั้งสองของท่านลงบนพื้น ให้
นิ้วเท้าขึ้นหันไปทางทิศกิบละฮ์ และกล่าวว่า

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

“มหาบริสุทธิ์แต่พระผู้เป็นเจ้าของฉัน ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง” (ให้กล่าวสามครั้งด้วยกัน)

6. เงยศีรษะขึ้นจากการสujud แล้วกล่าวว่า “อัลลอฮ์อักบัร” แล้วนั่งโดยเอามือทั้งสองวางลงบนหัวเข่าทั้งสองของท่าน และกล่าวว่า

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

“โอ้ พระผู้เป็นเจ้าของฉัน ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ฉัน และทรงเมตตาฉัน และทรงนำทางฉัน และทรงให้ฉันมีสุขภาพดี และทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่ฉันด้วยเถิด”

7. สujudบนพื้นอีกครั้ง กล่าวว่า “อัลลอฮ์อักบัร” และกล่าวว่า

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

“มหาบริสุทธิ์แต่พระผู้เป็นเจ้าของฉัน ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง” (สามครั้งด้วยกัน)

ร็อกอะฮ์ ที่สอง

1. ลูกขึ้นมามีร็อกอะฮ์ที่สองโดยขณะที่ลูกขึ้นให้กล่าวว่า “อัลลอฮ์อักบัร” ขอความคุ้มครองให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ และอ่านบทอัลฟาตีฮะฮ์ และบทสั้นๆ หรือสิ่งที่สามารถนำมาได้จากอัลกุรอาน

2. โค้งลงรูกูอ์ และสujud เหมือนกับที่ทำในร็อกอะฮ์ที่หนึ่ง จากนั้นให้นั่งหลังจากสujudครั้งที่สอง กำมือขวาของท่าน ให้ยกขึ้นนิ้วขวาของท่านขึ้น และจงอ่านว่า

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ

مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ،
اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَّجِيدٌ.

“บรรดาการคารวะต่างๆ เป็นของอัลลอฮ์ และบรรดาการละหมาดต่างๆ และสิ่งที่ดีทั้งหลายด้วย ขอความศานติและความเมตตาจากอัลลอฮ์ และความจำเริญต่างๆ จากพระองค์ จงมีแต่ท่าน โอ้ ผู้เป็นนบี ขอความศานติจงมีแก่เราและจงมีแก่บรรดาบ่าวที่ดีของอัลลอฮ์ ฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และฉันขอปฏิญาณว่า มุฮัมมัด เป็นบ่าวของพระองค์ และศาสนทูตของพระองค์ด้วย โอ้ อัลลอฮ์ ขอพระองค์ประทานพรแด่มุฮัมมัด และแก่วงศ์วานของมุฮัมมัด เหมือนกับที่พระองค์ได้ประทานพรแก่อิบรอฮีม และแก่วงศ์วานของอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ เป็นผู้ได้รับการเทิดทูน โอ้ อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงประทานความจำเริญแก่มุฮัมมัด และแก่วงศ์วานของมุฮัมมัด เหมือนกับที่พระองค์ได้ทรงประทานความจำเริญแก่อิบรอฮีม และแก่วงศ์วานของอิบรอฮีม แท้จริง พระองค์นั้น เป็นผู้ที่ได้รับการสรรเสริญ เป็นผู้ที่ได้รับการเทิดทูน” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ.

“โอ้ อัลลอฮ์ แท้จริง ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้พ้นจากการลงโทษในนรก และการลงโทษในหลุมฝังศพ และให้พ้นจากความวุ่นวาย (ฟิตนะฮฺ)ของการมีชีวิตและความตาย และให้พ้นจากฟิตนะฮฺของดัจญาล”

3. ให้ผืนหน้าไปทางขวาและซ้าย และกล่าวในทุกครั้งที่

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

“ขอความศานติและความเมตตาจากอัลลอฮ์ จงมีแก่ท่านทั้งหลายด้วย”

ตารางจำนวนรีกออะฮ์ต่างๆ ของการละหมาด

ละหมาด	ซุนนะฮ์ก่อน	ฟัรฎู	ซุนนะฮ์หลัง
ศุบหฺ	2	2	0
ซุฮฺริ	2 , 2	4	2
อัสร์	2 , 2	4	0
มัฆริบ	2	3	2
อิซฮาอ์	2	4	2 , 3 วิตรฺ
ญุมอะฮ์	2 ตะฮียะ ตุลมัสญิด	2	2 ที่บ้าน หรือ 2 , 2 ที่มัสญิด

กฎเกณฑ์บางข้อของการละหมาด

1. ชุண்ணะฮ์ก่อน (ก๊อบเลียยยะฮ์) ให้ละหมาดก่อนการละหมาด ฟัรฎู และชุண்ணะฮ์หลัง (บะอดียยะฮ์) ให้ละหมาดหลังละหมาดฟัรฎู

2. ให้ละหมาดอย่างมีสมาธิค่อยๆ ทำ มองไปที่สุญูด และอย่าเหลียวหน้าเหลียวหลัง

3. อ่านสุเราะฮ์อัล-ฟาติหะฮ์ และสุเราะฮ์ใดก็ได้ ในสองร็อกออะฮ์แรกของละหมาดแบบอ่านค่อยๆ และให้อ่านสุเราะฮ์อัล-ฟาติหะฮ์ในละหมาดที่อ่านดังช่วงที่อิมามหยุด

4. ละหมาดวันศุกร์มีสองร็อกออะฮ์ และจะใช้ไม่ได้นอกจากในมัสญิดภายหลังคำปราศรัย คุฏบะฮ์เท่านั้น

5. ละหมาดมัฆริบ (เมื่อตะวันตกดิน) มีสามร็อกออะฮ์ จงละหมาดสองร็อกออะฮ์เหมือนกับที่ละหมาดซุฮูริ และเมื่อเสร็จจากการอ่าน “อัด-ตะฮียาต” เสร็จแล้ว ก็อย่าให้สลามแต่จงลุกขึ้นทำร็อกออะฮ์ที่สามโดยยกมือทั้งสองของท่านขึ้นไปถึงไหล่ทั้งสองของท่าน พร้อมกับให้กล่าวคำว่า “อัลลอฮุ อักบัรฺ” ให้อ่านเฉพาะฟาติฮะฮ์เท่านั้น จงละหมาดให้ครบเหมือนกับที่ท่านได้เรียนมาแล้ว ในละหมาดซุฮูริ หลังจากนั้น จงให้สลามหันหน้าไปทางขวามือ และซ้ายมือ และกล่าวว่า

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

“ขอความศานติและความเมตตาจากอัลลอฮ์ จะมีแต่ท่านทั้งหลายด้วย”

6. ละหมาดซุฮูริ อัศรฺ และอิชาอฺ มีสี่ร็อกออะฮ์ด้วยกัน และหลังจากที่ได้อ่านอัด-ตะฮียาตุลิลลาฮ์...ไปจนจบ อย่าเพิ่งให้สลาม แต่จงลุกขึ้นทำร็อกออะฮ์ที่สาม หลังจากนั้น ก็ทำร็อกออะฮ์ที่สี่ ให้อ่านฟาติฮะฮ์ และละหมาดให้เสร็จ หลังจากนั้น ก็ให้สลามหันหน้าทางขวามือ และซ้ายมือ

7. ละหมาดวิตฺ (จำนวนคี่) มีสามร็อกออะฮ์ด้วยกัน จงละหมาดสองร็อกออะฮ์และให้สลาม หลังจากนั้น จงละหมาดเพียงร็อกออะฮ์เดียว และให้สลาม และที่ประเสริฐ

สุด คือ ให้ท่านขอออร์ด้วยสิ่งที่มีรายงานปรากฏจากรอซูลลอลฮฺ ﷺ ก่อนสญูดหรือหลังสญูดว่า

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ،
وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيَتْ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى
عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذُلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعُزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا
وَتَعَالَيْتَ.

“โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงนำทางข้าพระองค์รวมอยู่ในหมู่ผู้ที่พระองค์ได้ทรงนำทาง และขอ พระองค์ได้ทรงให้ข้าพระองค์มีความปลอดภัยรวมอยู่ในหมู่ผู้ที่พระองค์ได้ให้ความปลอดภัย และทรงดูแลข้าพระองค์รวมอยู่ในบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงให้ความดูแล และขอพระองค์ทรงประทานความจำเริญแก่ข้าพระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานให้ และขอพระองค์ทรงป้องกันข้าพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของสิ่งที่พระองค์ได้ทรงชี้ขาดไปแท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงชี้ขาดตัดสิน และไม่มีใครมาชี้ขาดพระองค์ แท้จริงผู้ที่พระองค์ได้ทรงให้ความรักแก่เขา เขาจะไม่ตกต่ำ และผู้ที่พระองค์ได้ทรงเป็นศัตรูกับเขา เขาก็จะไม่มีเกียรติ พระองค์ทรงจำเริญยิ่ง โอ้อ พระผู้เป็นเจ้าของเหล่าข้าพระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งยิ่ง”

8. ยืนขึ้นและกล่าวตฺริบิรฺ “อัลลอฮฺ อักบฺรฺ” เมื่อท่านละหมาดตามอิมาม ถึงแม้อิมามจะอยู่ในระหว่างการโค้งลง (รูกูอฺ) ก็ตาม หลังจากนั้น ก็จงทำตามอิมาม และจะนับเป็นหนึ่งร็อกอะฮฺ หากท่านทันอิมามในระหว่างการรูกูอฺ และหากไม่ทันรูกูอฺ (โค้งลง) ก็ถือว่าท่านไม่ได้ร็อกอะฮฺนั้น

9. เมื่อไม่ทันอิมามในร็อกอะฮฺหนึ่ง หรือมากกว่านั้น ก็จงทำตามอิมามจนละหมาดเสร็จ และอย่าได้ให้สลามพร้อมกับอิมาม แต่จงลุกขึ้นมาละหมาดร็อกอะฮฺที่เหลือให้ครบ

10. จงระวังการละหมาดแบบรีบร้อน เพราะว่ามันจะทำให้เสียละหมาด ซึ่งท่านรอซูลลอลฮฺ ﷺ ได้เห็นชายคนหนึ่งใช้ความเร่งรีบในการละหมาดของเขา ท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า

«ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ»

“จงกลับไป แล้วละหมาดใหม่ เพราะถือว่าเจ้าไม่ได้ละหมาด”

และเขาได้กล่าวแก่ท่านในครั้งที่สามว่า ขอให้ท่านได้สอนฉันด้วย โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ท่านก็ได้กล่าวว่า

«ارْجِعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَأْيًا، ثُمَّ ارْجِعْ حَتَّى تَسْتَوِيَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْجِعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا»

“จงก็มรรูอจนกว่าเขาจะมีความสงบนิ่งในการรูกู หลังจากนั้น ท่านจงเงยขึ้น จนกระทั่งยืนตรง หลังจากนั้น ท่านจงสujud จนกระทั่งจะมีความสงบในการสujud หลังจากนั้น ท่านจงเงยขึ้นจนกว่าจะมีความสงบในการนั่ง...”

(บันทึกโดย อัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

11. ในกรณีที่ท่านกำลังละหมาดอยู่ และได้ลืมทำรูกูที่จำเป็นบางประการ เช่น ลืมรูกู หรือลืมสujud หรือสงสัยไปว่าละหมาดไปกี่ร็อกอะฮฺแล้ว ในกรณีหลังสุดนี้ ให้ยึดเอาจำนวนน้อยไว้ก่อน แล้วทำให้ครบทั้งหมดที่กล่าวมา ถ้าเกิดขึ้นกับท่านขณะละหมาด และนี่ได้ก่อนให้สลาม ก็ให้สujud ๒ ครั้ง ก่อนที่จะให้สลาม การสujud ๒ ครั้งนี้ เรียกว่า “สujud สะฮฺวียฺ” แปลว่า สujudเนื่องจากหลงลืม

12. อย่าได้เคลื่อนไหวบ้อยในขณะละหมาด เพราะว่าอาจค้านกับความนอบน้อมมีสมาธิ และบางทีอาจเป็นสาเหตุของการเสียละหมาด เมื่อเคลื่อนไหวบ้อยโดยไม่มี ความจำเป็น

13. เวลาละหมาดอิฮฺรอจจะหมดเมื่อถึงเที่ยงคืนโดยประมาณ ดังนั้น จึงไม่เป็น ที่อนุญาตให้ละหมาดล่าช้าไปโดยไม่มี ความจำเป็น

ส่วนเวลาละหมาดวิตรุ ละหมาดได้จนถึงแสงอรุณขึ้น

บาววจนะเกียวกัการละหมาด

1.

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي»

“ท่านทั้งหลายจงละหมาด เหมือนกับที่พวกท่านเห็นฉันละหมาด” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

2.

«إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رُكْعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ»

“เมื่อคนหนึ่งคนใดจากพวกท่านได้เข้ามัสญิด ก็ให้เขาละหมาดสองร็อกอะฮฺ ก่อนที่เขาจะนั่ง” (อัล-บุคอรี) เรียกว่า การละหมาดคารวะ (ตะฮียะฮฺ) มัสญิด

3.

«لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تَصَلُّوا إِلَيْهَا»

“ท่านทั้งหลายอย่าได้นั่งบนหลุมฝังศพ และอย่าได้ละหมาดไปทางนั้น” (บันทึกโดย มุสลิม)

4.

«إِذَا أُفِيضَتِ الصَّلَاةُ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ»

“เมื่อมีการ “อิกอมะฮฺ” ละหมาด ก็ไม่มีการละหมาดใดๆนอกจากละหมาดที่เป็น(ฟัรฎุ) เท่านั้น” (บันทึกโดย มุสลิม)

«أُمِرْتُ أَنْ لَا أَكُفَّ تَوْبًا»

“ฉันได้รับการบอญชาไม่ให้ม้วนพับ(แขน)เสื้อ” (บันทึกโดย มุสลิม)

ห้ามไม่ให้ละหมาด ในขณะที่แขนเสื้อ หรือเสื้อถูกถลกขึ้น (อ้างจากอิมาม อัน-นวะเววีย)

6.

«أَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ وَتَرَاصُّوا»، قَالَ أَنَسٌ : وَكَانَ أَحَدُنَا يُلْرِقُ مَنْكِبَهُ بِمَنْكَبِ صَاحِبِهِ وَقَدَمَهُ بِقَدَمِهِ

“ท่านทั้งหลาย จงจัดแถวให้ตรง และยืนให้ชิดกัน” ท่านอนัสได้กล่าวว่า และคนหนึ่งของเราจะเอาไหล่ของเขาไปติดกับไหล่ของเพื่อนของเขา และเท้าของเขาไปติดกับเท้าของเพื่อนของเขาด้วย (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

7.

«إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَأْتُوهَا وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَأَتُوهَا وَأَنْتُمْ تَمْشُونَ، وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأْتِمُوا»

“เมื่อมีการ “อิกอมะฮฺ” ท่านทั้งหลายก็อย่าได้วิ่งมา และท่านทั้งหลายจงเดินมา และจงมีความสงบ แล้วอันใดที่ท่านทั้งหลายทัน ก็จงละหมาดไป และอันใดที่เลยผ่าน ท่านทั้งหลายก็จงชดให้สมบูรณ์” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี และ มุสลิม)

8.

«إِذَا سَجَدْتَ فَصَّعْ كَفِّكَ وَارْفَعْ مِرْفَقَيْكَ»

“เมื่อท่านสujud ก็จงเอาฝ่ามือทั้งสองของท่านวางลง และจงยกข้อศอกทั้งสองของท่านขึ้น” (บันทึกโดย มุสลิม)

9.

«إِنِّي إِمَامُكُمْ فَلَا تَسْبِقُونِي بِالرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ»

“แท้จริง ฉันนี้เป็นอิมามของท่านทั้งหลาย ดังนั้น ท่านทั้งหลาย จงอย่าได้นำหน้าฉันในการรुकูอและการสุญูด” (บันทึกโดย มุสลิม)

10.

«أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ، فَإِنْ صَلَحَتْ صَلَحَ لَهُ سَائِرُ عَمَلِهِ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ»

“สิ่งแรกที่บ่าวจะถูกสอบสวนในวันกิยามะฮฺ คือ การละหมาด หากละหมาดดี การงานอื่นของเขาก็จะดีแก่เขาด้วย และหากละหมาดเสีย การงานอื่นของเขาก็เสียด้วย” (บันทึกโดย อัฏ-ฏะบะรอนีย์ และฎิยาอ์ ท่านอัล-อัลบานีย์ และคนอื่น ๆ กล่าวว่า มันเป็นหะดีษที่เศาะฮิหฺเนื่องจากมีสิ่งยืนยันหลายอย่าง)

จำเป็นต่อละหมาดวันศุกร์และละหมาดญะมาอะฮฺรวมกัน

ละหมาดวันศุกร์ และละหมาดรวมกันเป็นญะมาอะฮฺนั้น เป็นสิ่งจำเป็น (วาญิบ) สำหรับพวกผู้ชายเนื่องจากหลักฐานต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾﴾

“โอ้ บรรดาผู้ที่ศรัทธาแล้วทั้งหลาย เมื่อมีการเรียกไปสู่การละหมาดวันศุกร์ พวกเจ้าก็จงรีบเร่งไปสู่การรำลึกถึงอัลลอฮฺเถิด และจงละจากการค้าขายเสีย นั้นเป็นการดีสำหรับพวกเจ้าหากพวกเจ้ารู้” (อัล-ญุมอะฮฺ : 9)

2. ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

﴿مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ تَهَاوُنًا بِهَا، طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قَلْبِهِ﴾
“ผู้ใดได้ละทิ้งละหมาดวันศุกร์สามครั้งโดยการปล่อยปละละเลย อัลลอฮฺก็จะทรงประทับตราลงบนหัวใจของเขา” (บันทึกโดย อะหมัด เป็นหะดีษเศาะฮี้หฺ)

3. ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

﴿مَنْ اغْتَسَلَ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ فَصَلَّىٰ مَا قَدَّرَهُ، ثُمَّ أَنْصَتَ حَتَّىٰ يَفْرَغَ مِنْ خُطْبَتَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّيَ مَعَهُ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَىٰ، وَفَضْلُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ أَي : زيادة ثلاثة أيام.

“ผู้ใดที่อาบน้ำในวันศุกร์ หลังจากนั้นแล้ว มาละหมาดที่มีสญฺิตตามความสามารถที่ได้ถูกกำหนดแก่เขา หลังจากนั้นเขาได้ตั้งใจฟังคุฏบะฮฺ

จนกระทั่งอิมามกล่าวคุณูปะยะเสร็จ หลังจากนั้นเขาก็ละหมาดพร้อมกับอิมาม เขาจะได้รับการอภัยในสิ่งที่เขาทำระหว่างวันศุกร์ถึงอีกวันศุกร์หนึ่งและแถมให้อีกสามวันด้วยกัน” (บันทึกโดย มุสลิม)

4.

«لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ آمُرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ أُخَالِفَ إِلَى مَنَازِلِ قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ»

“แท้จริง ฉันได้ตั้งใจที่จะใช้ให้มีการละหมาดขึ้น หลังจากนั้นฉันก็จะแยกตัวไปยังบ้านของพวกที่ไม่ไปละหมาด แล้วฉันก็เอาไฟเผาพวกเขา” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

5.

«مَنْ سَمِعَ التَّدَاءَ فَلَمْ يَأْتِهِ فَلَا صَلَاةَ لَهُ إِلَّا مِنْ عُدْرٍ»

“ผู้ใดได้ยินการเรียกร้องไปสู่การละหมาด (เสียงอะซาน) แล้วเขาไม่มา ก็ไม่มีการละหมาดสำหรับเขา นอกจากเนื่องจากมีอุปสรรคเท่านั้น” (บันทึกโดย อิบน์ มาญะฮฺ เป็นหะดีษเศาะฮิหฺ)

6.

أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ أَعْمَى، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ، فَقَالَ: «هَلْ تَسْمَعُ التَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَأَجِبْ».

“มีชายตาบอดคนหนึ่งได้มาหาท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ แล้วเขากล่าวว่า โอ้ รอซูลุลลอฮฺ ของอัลลอฮฺ แท้จริงแล้ว ฉันไม่มีผู้ที่จะจูงฉันมามัสญิด และเขาได้

ขอให้รอซูลุลลอฮ ﷺ ผ่อนผันแก่เขาไม่ต้องไปมัสญิด และท่านก็ได้อนุญาต
แก่เขา แล้วเมื่อเขาหันหลังไป ท่านก็ได้เรียกเขา แล้วกล่าวว่า ท่านได้ยินการ
เรียกสู่การละหมาดไหม ? เขากล่าวว่า ได้ยิน ท่านก็กล่าวว่า ท่านก็จงตอบ
รับ” (บันทึกโดย มุสลิม)

ฉันจะละหมาดวันศุกร์อย่างไร พร้อมกับมารยาทต่างๆ

1. ฉันจะอาบน้ำในวันศุกร์ ตัดเล็บ ใสน้ำหอมและสวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาด หลังอาบน้ำละหมาด

2. ฉันจะไม่กินกระเทียม หรือหัวหอมดิบ ไม่สูบบุหรี่ และจะทำความสะอาดปากของฉันด้วยไม้ข่อยหรือแปรงสีฟัน

3. ฉันจะละหมาดสองร็อกอะฮฺ เมื่อเข้าไปในมัสญิด ถึงแม้ว่าผู้กล่าวคำปราศรัย (เคาะฎิบ) กำลังอยู่บนมิมบร์แล้วก็ตาม โดยปฏิบัติตามการสั่งใช้ของท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ที่ให้ทำเช่นนี้ โดยที่ท่านได้กล่าวว่า

«إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْجُمُعَةَ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَلْيَرْكَعْ وَلْيَتَجَوَّزَ فِيهِمَا»
“เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านได้มาวันศุกร์ ในขณะที่อิมามกำลังกล่าวคำปราศรัยอยู่ ก็ให้เขาละหมาดสองร็อกอะฮฺด้วยกัน และให้เขาละหมาดแบบรวบรัด” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

4. ฉันจะนั่งลงเพื่อฟังคำ“คุฏบะฮฺ”จากอิมาม และฉันจะไม่พูดคุยระหว่างนั้น

5. ฉันจะละหมาดวันศุกร์พร้อมกับอิมามสองร็อกอะฮฺด้วยกัน โดยตามอิมาม (ด้วยความตั้งใจ)

6. ฉันจะละหมาดซุนนะฮฺหลังละหมาดวันศุกร์ จำนวนสี่ร็อกอะฮฺด้วยกัน หรือสองร็อกอะฮฺถ้าหากละหมาดที่บ้าน ซึ่งมันก็เป็นสิ่งที่ประเสริฐสุด

7. กล่าวเศาะละวาตให้ท่านนบี ﷺ มาก ๆ ในวันศุกร์

8. ชะมักเขม้นในการขอ (ดูอาอ์) ในวันศุกร์ เนื่องจากท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวว่

«إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ لَسَاعَةً لَا يُؤَافِقُهَا مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ»
“แท้จริง ในวันศุกร์จะมีช่วงเวลาหนึ่ง ถ้าหากผู้ใดขอความดีต่ออัลลอฮฺ ﷻ ตรงกับช่วงเวลานั้น อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงให้ในสิ่งที่เขาขอ” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

หุ้กบของการร็องเพลงและดนตรี

1. อัลดอลฮฺ ﷺ ได้ตรัสว่า

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهَوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا﴾

“และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ซื้อขายคำพูดที่ไร้สาระ เพื่อที่จะทำให้หลงไปจาก
หนทางของอัลดอลฮฺ ﷺ โดยไม่มีความรู้ และยึดเอามันมาเป็นสิ่งเย้ยหยัน”
(ลุกมาน : 6)

น้กอธิบายความหมายอัลดอรอ่านส่วนมากอธิบายคำว่า “คำพูดที่ไร้สาระ”
หมายถึง การร็องเพลง

อิบนุ มัสอูด กล่าวว่า คือการร็องเพลง

และอัลดหะสัน อัลดบ้ศรีย กล่าวว่า อายะฮฺนี้ถู๊กประทานลงมาในเรื่องการร็อง
เพลง และเครื่องดัดสีตีเป่าต่าง ๆ

2. พระองค์อัลดอลฮฺ ﷺ ได้ตรัสกับชัยฏอนว่า

﴿وَأَسْفَزْزَ مِنْ أَسْطَعَتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾

“และเจ้าจงทำให้ผู้ที่เจ้าสามารถทำให้พวกเขาโลดเต้นด้วยเสียงของเจ้า”
(อัลด-อิสรอ้อ์ : 65)

มุฮาญิด กล่าวว่า คือ การร็องเพลง และเล่นเครื่องดัดสีตีเป่าต่าง ๆ (อ้างจาก
หนังสืออธิบายความหมายอัลดอรอ่านของอิบนุล ญาซีฮฺ)

3. ท่านรอซูลลอลฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَجِلُّونَ الْحِرَّ (الزنا) وَالْحَرِيرَ وَالْحُمْرَ
وَالْمَعَارِفَ»

“แน่นอน จะมีหมู่คณะต่างๆในประชาชาติของฉันที่ถือว่า การผิตประเวณี
ผ้าไหม สุรา และเครื่องดนตรีต่างๆ เป็นที่อนุญาต” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์
และอบู ดาวูด เป็นหะดีษเศาะฮีหฺ)

ความหมายก็คือ จะมีผู้คนในบรรดามุสลิมที่พวกเขาเชื่อถือว่า การผิตประเวณี
สวมใส่ผ้าไหม ดื่มสุรา และเล่นเครื่องดนตรีต่างๆ เป็นสิ่งอนุญาต ทั้งๆที่มันเป็นสิ่ง
ต้องห้าม

และมะอะฮิฟ ที่ถูกกล่าวถึงในหะดีษนั้น คือ ทุกสิ่งที่มีทำนอง และเสียงที่ทำให้
เกิดความสุขสำราญ เช่น กีตาร์ เปียโน ขลุ่ย กลองใหญ่ กลองเล็ก ฯลฯ ไปจนถึงกระดิ่ง
เนื่องจากวณะของท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ที่ว่า

«الْجَرَسُ مَرَامِيزُ الشَّيْطَانِ»

“กระดิ่งเป็นเครื่องตีตีสตีเป่าของชัยฏอน” (บันทึกโดย มุสลิม)

ซึ่งมันเป็นสิ่งบ่งบอกถึงความน่ารังเกียจในเสียงของมัน พวกเขาได้เอามันไป
แขวนที่คอสัตว์ เพราะเหมือนกับประฆัง ที่พวกคริสต์ (นัศรอนีย์) นำเอาไปใช้

4. และมีการรายงานจากอิมามอัช-ชาฟีอีย์ ในกิตาบ อัล-เกาะฎอฮ์ ว่า “การ
ร้องเพลง เป็นเรื่องไร้สาระ น่ารังเกียจ คล้ายกับสิ่งที่บาฏิลใช้ไม่ได้ ผู้ใดที่ทำมันมาก เข
ก็เป็นผู้โง่เขลา เขาปัญญา การเป็นพยานของเขาจะถูกตักกลับไม่เป็นที่ยอมรับ”

การร้องเพลงในยุคปัจจุบัน

1. การร้องเพลงตามงานแต่งงาน งานรื่นเริงต่างๆ และตามสถานีวิหุต่างๆ
ส่วนมากในทุกวันนี้ จะพูดถึงความรัก ความใคร่ การจูบ การพบกััน บรรยายแก้ม

สัดส่วน และอื่นๆ เกี่ยวกับเรื่องทางเพศที่ก่อให้เกิดความใคร่แก่เยาวชน ส่งเสริมพวกเขาให้กระทำสิ่งอุจาด ผิดประเวณี และทำลายศีลธรรม

2. และเมื่อการร้องเพลง และดนตรีได้มารวมกัน จากเหล่านักร้องชายและหญิง โดยที่พวกเขาได้อ้างว่าเป็นศิลปะและการละคร และพวกเขาได้นำทรัพย์สินของพวกเขาไปยังยุโรป และซื้อตึกกรมต่างๆ และรถรา พวกเขาได้ทำให้ประชาชนเสื่อมเสียด้วยกับเพลงของพวกเขาที่เหลวไหล และภาพยนตร์ทางเพศของพวกเขา ทำให้เยาวชนจำนวนมากได้บ้าคลั่ง และรักพวกเขายิ่งกว่ารักอัลลอฮ์

แม้กระทั่งโฆษกสถานีวิทยุได้กล่าวแก่เหล่าทหารของประเทศอียิปต์ที่จะออกรบกับพวกยิวในประเทศอิสราเอล ในปี ค.ศ.1966 ว่า ท่านทั้งหลายจงเดินหน้าต่อไป เพราะท่านไม่ได้ไปคนเดียว แต่จะมีนักร้องและนักดนตรีที่ท่านชื่นชอบอยู่ในดวงใจไปกับท่านด้วย แล้วผลเป็นอย่างไรเล่า สุดท้ายทหารของอียิปต์ต้องปราศอย่างสิ้นท่าต่อหน้าศัตรู

สิ่งที่โฆษกพูดนั้นน่าจะพูดให้กำลังใจ ก็คือ ไปรบเถิด พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ทรงอยู่กับพวกท่าน และจะทรงคอยช่วยเหลือพวกท่าน

นอกจากนี้ ยังว่ากันว่า ในสงครามครั้งนั้น นักดนตรีหญิงคนหนึ่งได้ประกาศว่านางจะย้ายสถานที่การทำงานดนตรีของนางจากกรุงไคโรไปจัดที่กรุงเทลอาลีฟ เมื่อเธอได้รับชัยชนะ

3. แม้กระทั่งเพลงศาสนาก็ไม่เว้นจากสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจต่างๆ ท่านก็จ้องลองฟังดูว่า เขากล่าวว่าอย่างไร

وَقِيلَ كُلُّ نَبِيٍّ عِنْدَ رَبِّهِ
وَيَا مُحَمَّدُ هَذَا الْعَرْشُ فَاسْتَلِمِ

“และว่ากันว่า แต่ละนบีจะอยู่กับตำแหน่งของเขา และโอ้ มุฮัมมัด บัลลังก์นี้ท่านก็จงรับเอาไปเถิด”

และท่อนสุดท้ายในบทเพลงนี้เป็นการโกหกต่ออัลลอฮ์ และศาสนทูตของพระองค์ เพราะมันค้านกับความเป็นจริง

วิธีการแก้ปัญหาเรื่องเพลงและดนตรี

1. ออกห่างการฟังเพลงจากวิทยุ โทรทัศน์ และอื่นๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเพลงลามกโห้ร้ายกาจที่มีดนตรีประกอบ

2. และสิ่งป้องกันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากการฟังเพลง คือ การรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการอ่านอัลกุรอาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทอัล-บะเกาะเราะฮ์ เนื่องจากท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي يُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ»

“แท้จริง ซัยฎอนนั้นจะเผ่นหนีออกจากบ้านที่มีการอ่านสุเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ภายในบ้านนั้น” (บันทึกโดย มุสลิม)

พระองค์อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

“โอ้ มนุษยชาติทั้งหลาย คำตักเตือนจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าได้มายังพวกเจ้าแล้ว และเป็นสิ่งบำบัดแกสิ่งที่มียอยู่ในหัวใจ เป็นทางนำและเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา” (ยูनुส : 57)

3. อ่านชีวประวัติของท่านนบีมุฮัมมัด อูปีนสัยใจคอของท่าน และเรื่องราวของบรรดาสาวกของท่าน

เพลงที่ได้รับการยกเว้น

1. การร้องเพลงในวันอีด และหลักฐานยืนยันคือ คำกล่าวของอาอิชะฮ์ ที่ว่า
دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهَا، وَعِنْدَهَا جَارِيَتَانِ تَضْرِبَانِ بِدَقِّينِ (وَفِي رِوَايَةٍ جَارِيَتَانِ تُغَنِّيَانِ)، فَأَنْتَهَرَهُمَا أَبُو بَكْرٍ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «دَعِهِنَّ، فَإِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا وَإِنَّ عِيدَنَا هَذَا الْيَوْمُ».

ท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้เข้ามาหานางอาอิชะฮฺ ในขณะที่ทาสหญิงสองคน กำลังตีกลองอยู่ที่นาง (และในรายงานหนึ่งระบุว่า ในขณะที่ทาสหญิงสองคน กำลังร้องเพลงอยู่) แล้วอบูบักร์ได้ทวาดทาสหญิงทั้งสอง แล้วท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า “จงปล่อยพวกเธอ เพราะว่า แต่ละหมู่ชนนั้นมีวันรื่นเริง ของพวกเขา และวันนี้คือวันรื่นเริงของเรา” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮ์)

2. การร้องเพลง กับ ตีกลองเวลาแต่งงาน เพื่อประกาศและส่งเสริมการ แต่งงาน และหลักฐาน คือ คำกล่าวของท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ที่ว่า

«فَصُلِّ بَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ ، ضَرْبُ الدَّفِّ وَالصَّوْتِ فِي التَّكَاحِ»

“การแยกระหว่างการอนุญาตกับการห้าม(ให้มีเพศสัมพันธ์) คือ การตีกลอง และเสียงในการแต่งงาน” (บันทึกโดย อะหมัด เป็นหะดีษเศาะฮีหฺ)

ซึ่งการร้องเพลงนี้อนุญาตสำหรับพวกผู้หญิงเท่านั้น

3. บทกลอนเกี่ยวกับอิสลามที่กล่าวเวลาทำงาน ที่ช่วยให้เกิดความรู้สึกประทับใจ โดยเฉพาอย่างยิ่ง เมื่อในคำกลอนนั้น มีการวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ซึ่ง รอซูลุลลอฮ์ ﷺ ก็ได้เอาคำกล่าวของอิบนุ เราะวะฮะฮฺ มาเป็นแบบ และให้กำลังใจแก่ บรรดาผู้ทำงานในการขุดสนามเพลาะ โดยกล่าวว่า

اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

“โอ้อัลลอฮ์ ไม่มีการมีชีวิตอยู่ นอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกอาคิเราะฮฺเท่านั้น ดังนั้น ขอพระองค์ได้ทรงอภัยโทษให้แก่บรรดาชาวอันศอรฺและชาวมุฮายีรีน ด้วย”

แล้วบรรดาผู้ให้ความช่วยเหลือและอพยพก็ตอบว่า

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِيَ أَبَدًا

“พวกเราเป็นผู้ที่ได้ให้สัตยาบันแก่ท่านนบีมุฮัมมัดในการเสียสละต่อสู้ไป ตลอดกาล トラบไตที่เรายังอยู่”

ท่านได้ขุดดินกับบรรดาสาวกของท่าน และเอาคำพูดของอิบну เราะวะหะฮฺ มาเป็นแบบในการร้องปลุกใจว่า

وَاللّٰهُ لَوْلَا اللّٰهُ مَا اهْتَدَيْنَا
فَأَنْزَلْنَا سَكِينَةً عَلَيْنَا
وَالْمُشْرِكِينَ قَدْ بَعَّوْا عَلَيْنَا
وَلَا تَصَدَّفْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
وَتَبَّتْ الْأَقْدَامُ إِنْ لَا قَيْنَا
إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبَيْنَا

“ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ หากไม่ใช่อัลลอฮฺแล้ว เราก็ไม่ได้อยู่ในทางนำ และเรา ไม่ได้ทำบุญสุนทาน และเราก็ไม่ได้ละหมาด ดังนั้น ขอพระองค์ประทานความสงบให้แก่เราด้วย และขอพระองค์ทรงทำให้เราเย็นหยัดต่อผู้(ให้เท้ากระชับมัน)หากเราได้เผชิญหน้า และบรรดาผู้ตั้งภาคีนั่นได้ต่อกรรมต่อพวกเรา เมื่อพวกเขาต้องการจะก่อความยุ่งเหยิง(พิตนะฮฺ)เราก็ปฏิเสธไม่ยอมรับบอกปิด”

ท่านจะส่งเสียงดังในคำว่า “เราได้ปฏิเสธ...เราไม่ยอมรับ” (บันทึกโดย อัล-บุ คอริย์และมุสลิม)

4. บทกลอนที่มีการให้เอกภาพแต่อัลลอฮฺอยู่ หรือความรักในศาสนทูตของอัลลอฮฺ ﷺ และการกล่าวถึงอุปนิสัยใจคอของท่าน หรือมีการกระตุ้นให้ทำการสู้รบ การยืนหยัด และทำให้เกิดความเข้มแข็งในมารยาท หรือเรียกร้องไปสู่ความรัก และการช่วยเหลือกันระหว่างบรรดามุสลิม หรือมีการกล่าวถึงความดีงามของอิสลาม อุดมการณ์ของอิสลาม และในอันที่จะให้ประโยชน์แก่สังคม ศาสนา และมารยาททางสังคม

5. อนุญาตให้ใช้กลองเท่านั้นสำหรับพวกผู้หญิงในวันอีดและพิธีแต่งงาน และจะไม่เป็นที่อนุญาตสำหรับพวกผู้ชายเป็นอันขาด เพราะว่า รอซูลุลลอฮฺ ﷺ มิได้ใช้ และบรรดาสาวกก็ถือปฏิบัติเช่นนี้ตลอดมา ในขณะที่พวกศุฟิย์ได้อนุญาตให้ใช้และถือว่าการใช้กลองในการรำลึกถึงอัลลอฮฺเป็นแนวทาง(ซุนนะฮฺ) ซึ่งที่จริงแล้วมันเป็นอุตริกรรม เรื่องนอกศาสนา(บิดอะฮฺ) ท่านรอซูลุลลอฮฺ กล่าวไว้ว่า

«إِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ»

“ท่านทั้งหลาย จงระวังออกห่างกิจการที่ถูกทำขึ้นมาใหม่ต่าง ๆ เพราะว่าทุก
สิ่งที่ถูกทำขึ้นมาใหม่นั้น เป็นเรื่องนอกศาสนา(บิตอะฮ) และเรื่องนอกศาสนา
นั้น เป็นความหลงผิด” (บันทึกโดย อัด-ติรมิซีย์ และกล่าวว่าเป็นหะดีษ หะสัน
เศาะอียฺฮ)

หุ้กบขอรูปรกภพและรูปจ้ลองต้งว้

1. อิสลัมได้ม้เพื่อเรียกร้องผู้คนต้งห้ลยต้งปวง ไปสู่การเครพภักดี ต่ออัลลฮของค์เดี่ยวและลห้ต้งการเครพภักดีต่อผู้อื่นนอเหนือจกอัลลฮอ ม้ว้จจะเป็นบรรดามู้ที่เป้นที่รัก(วะลีย)ของอัลลฮอและคอลลีฮนต้งห้ลย ที่ปรกภฏต้งอยู่ในรูป เครพ รูปจ้ลอง รูปภพ สุส้น และหลมฝ้งศพต้งว้ อิสลัมปฏิเสทต้งลน

การเรียกร้องน้มีม้นนแล้ว ต้งแต่อัลลฮอได้ทรวงส่งบรรดาศส้นหุตของ พระองค์ม้ เพื่อน้ทงผู้คนต้งห้ลย และพระองค์อัลลฮอ ตะออลา ได้ตรัสไว้ว้

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

“และแท้จริง เรอ(อัลลฮอ)ได้ส่งรชูลม้ยงต้งปรชชชาติต้งโดยล้งว้ พวก เจ้าจงเครพภักดีต่ออัลลฮอ และจงออกท้งภฏฮุต” (อัน-นห้ล : 35)

“ภฏฮุต” ค้อ หุ้ลยต้งว้ทุกอย้งที่ถูกเครพภักดีนอเหนือจกอัลลฮอ ด้วยควม พอใจของเขอ เช่นรูปจ้ลองต้งว้ ที่ปรกภฏอยู่ในสุรเอษ นูหุ อะลยฮิสสลัม และเป็น หลักรฐนส้ค้ญที่สุดที่บงบอกรูปจ้ลองต้งว้เหล่าน้ จ้ลองต้งว้แทนบรรดาศลฮน เป็นล้งที่อัล-บคอรียได้บ้นทีกมจกอิบนุ อับบาส เรอภฎยัลลฮอฮุอันฮุมอ ในค้คำตรัสของ พระองค์อัลลฮอ ตะออลา ท้ว้

﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا﴾

“และพวกเขอกล้วว้ พวกเจ้าอโย่ได้ลห้ต้งบรรดอพระเจ้าของพวกเจ้า และ อโย่ได้ลห้ต้งว้ดัด และสุวอ และยะฮุช และยะฮุก และน้สร ด้วย ท้จริงพวก เหล่าน้นได้ท้ให้หลงผิดอย้งมกมย” (นูหุ : 23-24)

ท้งนกล้วว้

هَذِهِ أَسْمَاءُ رِجَالٍ صَالِحِينَ مِنْ قَوْمِ نُوحٍ، فَلَمَّا هَلَكَ أَوْلِيكَ أَوْحَى
الشَّيْطَانُ إِلَى قَوْمِهِمْ، أَنْ انصَبُوا إِلَى مَجَالِسِهِمُ الَّتِي كَانُوا يَجْلِسُونَ فِيهَا
أَنْصَابًا (تَمَثِيلًا) وَسَمُّوْهَا بِأَسْمَائِهِمْ، فَفَعَلُوا وَلَمْ تُعْبَدْ، حَتَّى إِذَا هَلَكَ
أَوْلِيكَ وَنُسِخَ الْعِلْمُ عُبِدَتْ.

“นี่เป็นชื่อของคนที่ดีๆ ทั้งหลายจากกลุ่มชนของนูฮ์ และเมื่อพวกเขาได้ตาย
ไป ชัยฏอนก็ได้โน้มน้าวหมู่คณะของพวกเขาว่า พวกเขาจงทำขึ้นมา ณ ที่
ชุมนุมของพวกเขา ที่พวกเขาไปชุมนุมกันที่นั่น และจงตั้งชื่อพวกมันด้วยชื่อ
ของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้กระทำ และพวกมันยังไม่ได้ถูกเคารพกราบ
ไหว้ จนกระทั่ง ชนรุ่นแรกเหล่านั้นได้ตายไป และความรู้ได้ถูกลืม รูปปั้น
เหล่านั้นจึงได้ถูกเคารพกราบไหว้ในเวลาต่อมา”

เรื่องนี้ก็บ่งบอกถึงว่า สาเหตุของการเคารพภักดีต่อผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์
นั่น คือ รูปจำลองต่างๆ ที่เป็นตัวแทนของพวกเขาผู้นำ หรือคนดีๆ ทั้งหลาย

มีพวกผู้คนจำนวนมากก็คิดว่า รูปจำลองต่างๆเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
รูปภาพต่างๆ ได้กลายเป็นสิ่งอนุญาติ เนื่องจากไม่มีใครไปเคารพภักดีต่อรูปภาพ และ
รูปจำลองต่างๆ ในสมัยนี้ แต่ก็ถูกตอบโต้ด้วยหลักฐานและเหตุผล ในหลายแง่มุม
ด้วยกัน อาทิ

1. การเคารพภักดีต่อรูปภาพและรูปจำลองต่างๆยังถูกเคารพภักดีในสมัยนี้
เช่น รูปภาพของ นบีอิซาและมรียัมมารดาของท่าน ก็ถูกเคารพภักดีนอกเหนือจาก
อัลลอฮ์ ตามโบสถ์ต่างๆ จนกระทั่งไม้กางเขน พวกเขาก็ก้มกราบให้มัน

และยังมีภาพวาดของนบีอิซา และมรียัมถูกขายด้วยราคาที่แพงลิ่ว และถูก
แขวนไว้ตามบ้านเรือนเพื่อการเคารพภักดี และให้ความยิ่งใหญ่แก่มัน

2. รูปจำลองพวกผู้นำ ในประเทศที่เจริญทางด้านวัตถุและที่ล้ำหลังด้านจิต
วิญญาณ ผู้คนจกต้องถอดหมวกให้ความเคารพแก่มัน และโค้งคำนับมัน คณะที่ผ่านรูป
จำลองรูปหนึ่งรูปใด จากรูปจำลองต่างๆ เหล่านี้ เช่น รูปจำลองยอร์จวอชิงตันใน
อเมริกา นาโปเลียนในฝรั่งเศส รูปจำลองเลนิน และสตาลิน ในรัสเซีย และอื่นๆจาก

รูปจำลองต่างๆ ที่ถูกนำมาตั้งไว้ตามถนนต่างๆ พวกผู้ผ่านไปมาจะโค้งให้แก้มัน และความคิดเรื่องรูปจำลองต่างๆ ได้ย่างก้าวเข้ามาโดยไม่รู้ตัวยังประเทศอาหรับบางประเทศ แล้วพวกเขาได้ลอกเลียนแบบพวกผู้ปฏิเสธศรัทธา(กาฟิร) และได้ปั้นรูปจำลองขึ้นมาตามถนนหนทางของพวกเขา รูปจำลองต่างๆ เหล่านี้ยังคงติดตั้งอยู่ในประเทศอาหรับ และประเทศอิสลามอื่นๆ โดยไม่มีความจำเป็น ผู้เอาเงินที่เสียไปกับเรื่องเหล่านี้ไปสร้างมัสญิด โรงเรียน โรงพยาบาลและสมาคมการกุศลต่างๆ เป็นประโยชน์และให้ผลดีมากกว่า ซึ่งถ้าจะใช้ซื้อตัวเองตั้งชื่อมัสญิดหรือโรงเรียนที่สร้างก็ไม่ผิดแต่ประการใด

3. รูปจำลองต่างๆ เหล่านี้หลังจากที่วันเวลาได้ผ่านไปนานๆ ก็จักต้องกัมศีระยะให้แก้มัน ให้ความยิ่งใหญ่ และเคารพภักดี เหมือนกับที่ได้เกิดขึ้นแล้วในยุโรป ตุรกี และประเทศอื่นๆ ซึ่งหมู่คณะของนุหุ อะลัยฮิสสลาม ได้ทำมาก่อนหน้าพวกเขาในเรื่องดังกล่าว โดยที่พวกเขาได้ติดตั้งรูปจำลองของพวกผู้นำของพวกเขา หลังจากนั้น เขาก็ให้ความยิ่งใหญ่แก้มัน และเคารพกราบไหว้มันด้วย

4. แท้จริง ท่านศาสนทูต ﷺ ได้ใช้ ท่าน อะลีย อิบน์ อับดุลลิลิ เราะฮฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า

«لَا تَدْعُ تَمَنَّا إِلَّا طَمَسَتْهُ ، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ»

“ท่านอย่าได้ละทิ้งรูปจำลองรูปหนึ่งรูปใดไว้ นอกจากท่านจะต้องทำลายมันเสีย และไม่ปล่อยให้หลุมฝังศพหลุมหนึ่งหลุมใดที่สูงนอกจากท่านจะต้องทำให้มันราบเรียบเสีย” (บันทึกโดย มุสลิม)

และรายงานหนึ่งมีว่า

«وَلَا صُورَةً إِلَّا لَطَخْتَهَا»

“และอย่าได้ทิ้งรูปภาพหนึ่งรูปภาพใดนอกจากท่านจะต้องทำให้มันเลอะเลือนไป” (บันทึกโดย มุสลิม)

รูปภาพและรูปจำลองต่างๆ ที่ได้รับอนุญาต

1. อนุญาตให้ทำรูปภาพและรูปจำลองของต้นไม้ ดวงดาวต่างๆ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ภูเขา หิน ทะเล แม่น้ำ ทิวทัศน์ที่สวยงาม สถานที่ต่างๆ ที่สำคัญๆ เช่น ภาพ

กะออะฮฺย มะดีนะฮฺ มัสญิด อัล-อักศอ และมัสญิดอื่นๆ เมื่อไม่มีรูปมนุษย์ หรือสัตว์ และ
สิ่งที่มีวิญญาณอยู่ หลักฐานก็คือ คำกล่าวของ อิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮูอันฮุม่า ที่ว่า

إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَاَعْلَا فَاصْنَعِ الشَّجَرَ وَمَا لَا نَفْسَ لَهُ

“หากท่านจำเป็นต้องทำแล้ว ท่านก็จงทำต้นไม้ และสิ่งที่ไม่มียังวิญญาณอยู่”

(บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮฺ)

2. รูปภาพที่ถูกนำมาติดบัตรประจำตัว หนังสือเดินทาง ใบขับขี่รถยนต์ และ
อื่นๆ จากสิ่งที่ทำเป็นก็อนุญาตให้อันเนื่องจากความจำเป็น

3. ภาพถ่ายพวกผู้ร้าย อันประกอบไปด้วยพวกฆาตกร ผู้ลักขโมย และพวก
อื่นๆ เพื่อการจับกุมพวกเขามาดำเนินคดี รวมถึงสิ่งที่ต้องใช้ในทางวิชาการ เช่น ทาง
การแพทย์ เป็นต้น

4. อนุญาตให้พวกเด็กผู้หญิงเล่นตุ๊กตาที่ทำมาจากเศษผ้าภายในบ้าน ในรูป
ของเด็กหญิงตัวเล็กๆ ที่พวกเธอแต่งเสื้อผ้าให้ ทำความสะอาดให้ และเลียนแบบการ
เลี้ยงดู ทั้งนี้ ก็เพื่อที่เธอจะได้คุ้นเคยกับการเลี้ยงดูเด็กๆ เมื่อเธอได้เติบโตใหญ่เป็นแม่ และ
หลักฐานคือ คำกล่าวของ ท่านหญิงอาอิชะฮฺ ที่ว่า

كُنْتُ أَلْعَبُ بِالْبَنَاتِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

“ฉันได้เล่นตุ๊กตา(เด็กผู้หญิง) ขณะที่อยู่กับท่านนบี ﷺ ” (บันทึกโดย อัล-บุ
คอรีฮฺ)

และไม่ใช่เป็นที่อนุญาต การที่จะไปซื้อของเล่นพวกต่างชาติมาให้เด็กๆ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งตุ๊กตาที่ไปเปลือย ไม่ปกปิดร่างกาย ซึ่งจะทำให้พวกเด็กๆ เรียนรู้และ
เลียนแบบมัน และทำให้สังคมเสื่อมเสียด้วย อีกทั้งยังนำไปสู่การจับจ่ายทรัพย์สินให้แก่
ต่างชาติโดยใช้เหตุ

บุหรืเป็นลิ่งต๋องห้ามหรือไม๋ ?

บุหรืนั้นไม่มีในสมัยของท่านรอซูล ﷺ และอิสลามได้มาพร้อมกับลักสำคัญต่างๆทั่วไปในการห้ามลิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกายทุกชนิด เป็นอันตรายแก่เพื่อนบ้าน หรือทำให้ทรัพย์สินเสียหาย ซิ่งข้าพเจ้าขอเสนอหลักฐานต่างๆ ต่อไปนี้ที่บ่งบอกถึงหุก่มของบุหรื

1. อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَمُحَلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَمُحَرَّمٌ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتُ﴾

“และพระองค์ทรงอนุญาตลิ่งที่ดีซิ่งหลายแก่พวกเขา และทรงห้ามลิ่งที่ชั่วซิ่งหลายต่อพวกเขา” (อัล-อะฮอรอฟ : 257)

บุหรืจัดอยู่ในลิ่งชั่วซิ่งต่างๆ ที่เป็นโทษ มีกลิ่นเหม็น

2. พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾

“และพวกเขาอย่าได้ยี่นมือของพวกเขาไปสู่ความหายนะ” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 195)

บุหรืทำให้เกิดโรคต่างๆที่ทำให้ประสบกัความหายนะ เช่น มะเร็ง ปอดและอื่นๆ

3. พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾

“และพวกเขาอย่าได้ฆ่าตัวของพวกเขา” (อัน-นิสาฮ์ : 29)

บุหรืจะฆ่าชีวิตอย่างซ้ำๆ

4. พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสเกี่ยวกับอันตรายของสุราไว้ว่า

﴿وَاتْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾

“และโทษของมันทั้งสองมีมากกว่าประโยชน์ของมันทั้งสอง” (อัล-บะเกาะะเราะฮฺ : 219)

และบุหรี่นั้นไม่ใช่แค่อันตรายของมันมีมากกว่าประโยชน์ หากแต่บุหรี่เป็นอันตรายทั้งคุ่นด้วยซ้ำ

5. พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَلَا تُبَدِّرْ تَبَدِيرًا ۗ إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾

“และเจ้าอย่าได้สุรุษสุร่าย แท้จริง บรรดาผู้ที่สุรุษสุร่ายนั้น เป็นพี่น้องของพวกเขาชัยฏอน” (อัล-อิสรออ์ : 26-27)

บุหรี่เป็นการสุรุษสุร่ายและฟุ่มเฟือยจัดอยู่ในการกระทำของชัยฏอน

6. ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

﴿لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ﴾

“อย่าให้มีการกระทำที่เป็นภัยต่อตัวเอง และการกระทำที่เป็นภัยต่อผู้อื่น” (บันทึกโดย อะหมัด เป็นหะดีษเศาะฮี้หฺ)

บุหรี่เป็นอันตรายต่อผู้สูบ ทำร้ายแก่คนข้างเคียงและทำให้สูญเสียทรัพย์สิน

7. ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

﴿وَكِرَّةَ (اللَّهِ) إِضَاعَةَ الْمَالِ﴾

“และอัลลอฮฺไม่ทรงชอบการทำลายทรัพย์สินให้เสียหาย” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

บุหรี่เป็นการทำลายทรัพย์สินโดยใช่เหตุ ซึ่งเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺทรงรังเกียจ

คำว่าทรงรังเกียจ ที่ระบุในอัลกุรอาน สุนนะฮฺ และชาวสะลัฟนั้น หมายถึง การห้าม

8. ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«كُلُّ أُمَّتِي مُعَافٍ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ»

“ประชาชาติของฉันทั้งหมดเป็นผู้ได้รับการให้อภัย นอกจากพวกที่กระทำการฝ่าฝืนโดยเปิดเผย” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

คือมุสลิมทุกคนเป็นผู้ได้รับการให้อภัย นอกจากพวกที่กระทำการฝ่าฝืนโดยเปิดเผย เช่น พวกผู้สูบบุหรี่ เพราะว่าพวกเขาสูบโดยโจ่งแจ้ง และส่งเสริมผู้อื่นให้กระทำความชั่วช้านี้

9. ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِ جَارُهُ»

“ผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันสุดท้าย เขาก็อย่าได้สร้างความเดือดร้อนแก่เพื่อนบ้านของเขา” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์)

บุหรีจะทำอันตรายแก่ภรรยาของเขา ลูกๆ ของเขา และเพื่อนบ้านของเขา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาญาติและบรรดาผู้ละหมาดทั้งหลาย

การไว้เคราเป็นสิ่งจำเป็น

1. อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสในเรื่องของชายผู้นอนไว้ว่า

﴿وَلَا مَرْهَمَ فَلْيَغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ﴾

“และข้า(ชายผู้นอน)จะใช้พวกเขา แล้วพวกเขาจะเปลี่ยนการสร้างของอัลลอฮฺ” (อัน-นิสาอ์ : 119)

การโกนเคราเป็นการเปลี่ยนแปลงการสร้างของอัลลอฮฺและเชื่อฟังชายผู้นอน

2. ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«جُزُوا الشَّوَارِبَ، وَأَرْخُوا اللَّحَى، خَالِفُوا الْمَجُوسَ»

“ท่านทั้งหลาย จงตัดหนวดและจงไว้เครา ท่านทั้งหลาย จงทำให้ต่างจากพวกผู้บูชาไฟ” (บันทึกโดย มุสลิม)

คือ จงตัดหนวดที่ยาวเลยริมฝีปากออกมา และจงไว้เครา เป็นการทำไม่ให้เป็นเหมือนผู้ปฏิเสธศรัทธา(กาฟิร)

3. ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصْرُ الشَّارِبِ ، وَإِعْفَاءُ اللَّحْيَةِ ، وَالسَّوَاكِ ،
وَاسْتِنْسَاقُ الْمَاءِ ، وَقَصُّ الْأَظْفَارِ»

“สิบประการจัดอยู่ในธรรมชาติคือ ขลิบหนวด ไว้เครา แปรงฟัน ถูน้ำเข้าจมูก และตัดเล็บ..” (บันทึกโดย มุสลิม)

เคราเป็นสิ่งถูกสร้างของอัลลอฮฺ การโกนมันออกเป็นสิ่งที่ต้องห้าม

4. ศาสนทูต ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ»
“ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ﷺ ได้สาปแช่งพวกผู้ชายที่ทำตัวเหมือนพวก
ผู้หญิง” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

การโกนเคราเป็นการทำตัวเหมือนผู้หญิง ซึ่งจะทำให้ถูกขับออกจากความ
เมตตาของอัลลอฮฺ

5. ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

«لَكِنِّي أَمَرْتُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ أَنْ أُعْفِيَ حَيْتِي وَأَنْ أَفْصَّ شَارِي»
“แต่ทว่า ฉันนี้ พระผู้เป็นเจ้าของฉัน ﷻ ได้ทรงใช้ให้ฉันไว้เคราและให้ตัด
หนวดของฉัน” (เป็นหะดีษ หะสัน บันทึกโดย อิบน์ ญะรีร)

การไว้เคราเป็นการสั่งใช้จากอัลลอฮฺ และรอซูล ﷺ และมันเป็นสิ่งจำเป็น

การดำดีต่อพ่อแม่

เมื่อท่านต้องการความสำเร็จ ทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า ท่านก็จงปฏิบัติตาม คำสั่งเสียต่างๆ ต่อไปนี้

1. จงพูดจากับพ่อแม่ของท่านด้วยความมีมารยาท อย่าได้กล่าวแก่ท่านทั้งสองด้วยคำว่า "อูฟ" (คำแสดงความไม่พอใจ) อย่าได้ตะคอกท่านทั้งสอง และจงกล่าวแก่ท่านทั้งสองด้วยคำกล่าวที่มีเกียรติ

2. จงเชื่อฟังพ่อแม่ของท่านตลอดไป ในสิ่งที่ไม่เป็นการฝ่าฝืนอัลลอฮ์เพราะว่า จะไม่มีการเชื่อฟังสิ่งถูกสร้าง(มนุษย์) ในการฝ่าฝืนผู้ทรงสร้าง(อัลลอฮ์)

3. จงมีความอ่อนโยนต่อพ่อแม่ของท่าน อย่าได้ทำหน้าบูดบึ้งต่อท่านทั้งสอง และอย่าได้จ้องมองท่านทั้งสองด้วยความโกรธ

4. จงรักษาชื่อเสียง เกียรติ และทรัพย์สินของพ่อแม่ของท่าน และอย่าได้เอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากท่านทั้งสอง

5. จงทำสิ่งที่จะนำมาซึ่งความปลาบปลื้มแก่ท่านทั้งสอง ถึงแม้จะไม่มีการสั่งใช้จากท่านทั้งสอง เช่น การรับใช้ ชื่อสิ่งจำเป็นต่างๆ และการขยันหมั่นเพียรในการแสวงหาวิชาความรู้

6. จงปรึกษาหารือกับท่านทั้งสอง ในการทำงานของท่านทั้งหมด และจงขออภัยกับท่านทั้งสอง เมื่อท่านจำเป็นจักต้องทำสิ่งที่ค้านกับท่านทั้งสอง

7. จงตอบรับการเรียกรหาของท่านทั้งสองโดยเร็ว ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม โดยกล่าวว่า ครับ คุณพ่อ ครับคุณแม่ และอย่าได้กล่าวว่า โอ้ บาบ่า โอ้ มามา เพราะว่ามันเป็นคำต่างชาติ

8. จงให้เกียรติแก่เพื่อนของท่านทั้งสอง และญาติพี่น้องของท่านทั้งสองในขณะที่ท่านทั้งสองยังมีชีวิตอยู่ และตายไปแล้ว

9. อย่าได้โต้เถียงท่านทั้งสอง และอย่าได้กล่าวว่า ท่านทั้งสองเป็นผู้ทำผิด และจงพยายามด้วยความมีมารยาท ในการแจกแจงความถูกต้องให้ท่านทั้งสองรับฟัง

10. อย่าได้ดื้อดึงต่อท่านทั้งสอง อย่าใช้เสียงดังกับท่านทั้งสอง และอย่าได้สร้างความรำคาญแก่พี่น้องคนหนึ่งคนใดของท่าน เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่พ่อแม่ของท่าน

11. จงรีบลุกขึ้นไปหาพ่อแม่ของท่าน เมื่อท่านทั้งสองได้มาหาท่าน และจงบูชาศีรษะท่านทั้งสอง

12. จงช่วยแม่ของท่านในงานบ้าน และอย่าได้ล่าช้าในการช่วยเหลือของท่านในการทำงาน

13. อย่าได้เดินทาง เมื่อท่านทั้งสองไม่อนุญาต ถึงแม้จะเป็นเรื่องสำคัญ แล้วเมื่อท่านมีความจำเป็น ท่านก็จงขอภัยกับท่านทั้งสอง

14. อย่าได้เข้าไปหาท่านทั้งสอง โดยไม่ได้รับอนุญาต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลานอนและพักผ่อนของท่านทั้งสอง

15. หากท่านเป็นผู้ถูกทดสอบด้วยพฤติกรรมไม่ดีที่ยังเล็กไม่ได้ เช่น การสูบบุหรี่ ท่านก็อย่าได้สูบบุหรี่ต่อหน้าท่านทั้งสอง

16. อย่าได้รับประทานอาหารก่อนเขาทั้งสอง และจงให้เกียรติท่านทั้งสองในเรื่องอาหาร และเครื่องดื่ม

17. อย่าได้โกหกท่านทั้งสอง และตำหนิท่านทั้งสอง เมื่อท่านทั้งสองได้ทำงานหนึ่งงานใดที่ไม่ทำให้ท่านประทับใจ

18. อย่าได้ยกรรยาของท่าน หรือลูกๆ ของท่านเหนือท่านทั้งสอง และจงแสวงหาความพอใจของท่านทั้งสองก่อนทุกสิ่ง เพราะว่าความพึงพอใจของอัลลอฮ์อยู่ที่ความพึงพอใจของพ่อแม่ และความโกรธกริ้วของพระองค์อยู่ที่ความกริ้วโกรธของท่านทั้งสอง

19. อย่าได้นั่งบนที่สูงกว่าท่านทั้งสอง และอย่าได้ยึดสองเท้าของท่านในขณะที่ท่านทั้งสองอยู่ด้วย โดยแสดงความเย่อหยิ่ง

20. อย่าได้เย่อหยิ่งโดยไม่ยอมรับในการสืบสกุลไปยังพ่อของท่าน ถึงแม้ท่านจะเป็นคนมีตำแหน่งระดับสูงก็ตาม และจงระวังการที่จะปฏิเสธความดีของท่านทั้งสองหรือทำร้ายท่านทั้งสองด้วยคำพูดของท่าน

21. อย่าได้ตระหนี่ในการจ่ายค่าใช้จ่ายให้พ่อแม่ของท่าน จนกระทั่งท่านทั้งสองออกปากแก่ท่าน อันนี้เป็นสิ่งที่น่าอับอายสำหรับท่าน และท่านจะเห็นการนั้นจากลูกๆ ของท่าน ท่านทำกับพ่อแม่ไว้อย่างไร ลูกๆ ของท่านก็จะทำกับท่านอย่างนั้น

22. จงเยี่ยมเยียนพ่อแม่ของท่านให้มาก มอบของขวัญให้ท่านที่ได้เลี้ยงดูและเอาใจใส่ท่านตลอดมา และจงใช้บทเรียนจากลูกๆ ของท่านเอง และสิ่งที่ท่านต้องทนทุกข์ทรมานกับพวกเขา เพื่อจะได้สำนึกในบุญคุณของพ่อแม่ของท่าน

23. ผู้ที่สมควรที่สุดในการยกย่องให้เกียรติ คือ แม่ของท่าน หลังจากนั้น คือ พ่อของท่าน และจงรู้ไว้เถิดว่า สวรรค์นั้นอยู่ใต้ฝ่าเท้าของมารดา

24. จงระวังการฝ่าฝืนพ่อแม่ และการโกรธของท่านทั้งสอง แล้วท่านจะทนทุกข์ทรมานในโลกนี้ และโลกหน้า และลูกๆ ของท่านจะปฏิบัติต่อท่านเหมือนกับสิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติต่อพ่อแม่ของท่าน

25. เมื่อขอสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากพ่อแม่ของท่าน ท่านก็จงขอด้วยความอ่อนโยนต่อท่านทั้งสอง จงขอบคุณท่านทั้งสองที่ได้ให้แก่ท่าน อย่าถือโทษ เมื่อท่านทั้งสองไม่ให้ท่าน และอย่าขอท่านทั้งสองมากเพื่อจะได้ไม่ทำให้ท่านทั้งสองเกิดความรำคาญ

26. เมื่อท่านได้เป็นผู้ที่มีความสามารถ ในการแสวงหาปัจจัยยังชีพ ท่านก็จงทำ และช่วยพ่อแม่ของท่านด้วย

27. แท้จริง สำหรับพ่อแม่ของท่านนั้น มีสิทธิ์ต่อท่าน และสำหรับภรรยาของท่านนั้นก็มีสิทธิ์ต่อท่านเช่นเดียวกัน ดังนั้น ท่านจงให้สิทธิ์แก่ผู้ที่มีสิทธิ์ทุกคนซึ่งสิทธิ์ของเขา จงพยายามประสานรอยร้าวระหว่างท่านทั้งสอง หากท่านทั้งสองเกิดขัดแย้งกัน จงมอบของขวัญแก่ทั้งสองฝ่ายอย่างลับๆ

28. เมื่อพ่อแม่ของท่านไม่ลงรอยกับภรรยาของท่าน ท่านก็จงเป็นผู้ที่มีความรอบคอบ จงให้ความเข้าใจภรรยาของท่านว่า ท่านนั้นจะอยู่กับนาง หากนางอยู่ข้างความถูกต้อง และว่าท่านนั้น จำเป็นที่จักต้องสร้างความพอใจให้เกิดแก่บุพการีทั้งสองของท่าน

29. เมื่อท่านขัดแย้งกับพ่อแม่ของท่าน ในการแต่งงาน หรือการหย่าร้าง ท่านก็จงส่งเรื่องไปให้ฝ่ายที่เป็นผู้รับผิดชอบเป็นผู้ตัดสิน เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่จะทำให้ความช่วยเหลือได้ดีที่สุด

30. การขออูอาห์ของพ่อแม่ เป็นสิ่งที่จะถูกตอบรับ ทั้งทางดีและทางร้าย ดังนั้น ท่านจงระวังการขออูอาห์ของท่านทั้งสองที่อาจจะทำให้ท่านประสบกับความชั่วร้าย

31. ท่านจงเป็นคนที่มีการยากับผู้คนที่ทั้งหลาย เพราะว่า ใครที่ตำคนอื่น คนเหล่านั้นก็จะตำเขา ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า “ที่นับว่าจัดอยู่ในบรรดาบาปใหญ่ก็คือ การตำพ่อแม่ของคนเรา เขาตำพ่อของคนอื่น คนอื่นก็ตำพ่อของเขา และเขาตำแม่ของคนอื่น แล้วคนอื่นก็ตำแม่ของเขา” (อัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

32. จงเยี่ยมเยียนพ่อแม่ของท่าน ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ และหลังจากที่ได้ตายไปแล้ว และจงทำทานอุทิศให้แก่ท่านทั้งสอง และจงขออูอาห์ ให้แก่เขาทั้งสองมากๆ โดยกล่าวว่า

﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ﴾

“โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และให้แก่พ่อแม่ของข้าพระองค์ด้วยเถิด” (นุหฺ : 28)

﴿رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾

“โอ้อัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงเอ็นดูเมตตาท่านทั้งสอง เหมือนกับที่ท่านทั้งสองได้เลี้ยงดูข้าพระองค์ในขณะที่ข้าพระองค์ยังเล็กอยู่ด้วย” (อัล-อิสรอฮ์ : 24)

كيف نربي أولادنا

وما هو واجب الآباء والأبناء ؟

طبع على نفقة الفقير إلى عفو ربه غفر الله له
ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين